



Ghid privind raportarea ESG

Aprilie 2022



steward redqueen
MAKING BUSINESS WORK FOR SOCIETY

Cuprins

Cuvânt-înainte din partea BVB	4
Cuvânt-înainte din partea BERD	5
1 Introducere	6
1.1 Care este scopul prezentului ghid?	8
1.2 Cine ar trebui să folosească acest ghid?	9
1.3 Cum ar trebui să fie folosit ghidul?	9
1.4 Ce veți afla din acest ghid?	10
2 Ce este ESG și de ce contează?	11
2.1 ESG – ce înseamnă?	12
2.2 Guvernanța și ESG	13
2.3 Beneficii ale unui nivel ridicat de performanță și transparență privind ESG	14
3 Cadrul de reglementare	15
3.1 Reglementările în materie de publicare de informații despre ESG la nivelul UE	16
3.1.1 NFRD/CSRD	17
3.1.2 Taxonomia UE	19
3.1.3 Regulamentul privind publicarea de informații privind finanțarea sustenabilă (SFRD)	20
3.2 Reglementările privind prezentarea de informații despre ESG în România	21
4 Principii de raportare	22
4.1 Standardele și cadrele de raportare privind sustenabilitatea	23
4.2 Formate de raportare	25
5 Raportarea privind schimbările climatice	28
5.1 Clima în contextul mai amplu al aspectelor privind ESG	29
5.2 Recomandările TCFD	30

5.3	Înțelegerea riscurilor și oportunităților legate de climă	31
5.4	Importanța primului pas	32
6	Raportarea ESG pe etape	33
6.1	Identificarea aspectelor semnificative în materie de ESG	35
6.2	Descrieți strategia și obiectivele privind sustenabilitatea	37
6.3	Descrieți strategia privind guvernanta	38
6.4	Activități și rezultate actuale	39
6.5	Ridicarea la nivelul așteptărilor investitorilor	39
	Anexa A – Recomandări privind divulgarea de informații	42
	Anexa B – Regulamentele UE referitoare la prezentarea de informații privind sustenabilitatea	51
	Anexa C – Orientări suplimentare privind punerea în aplicare a Regulamentului privind taxonomia	52
	Anexa D – Înțelegerea ratingurilor ESG	53

Cuvânt-înainte din partea BVB



Adrian Tănase
Director General,
Bursa de Valori București

Integrarea criteriilor ESG în deciziile de alocare a capitalului de către marii investitori instituționali este o temă dominantă în peisajul piețelor de capital globale în ultimii ani. Astfel, investitorii iau în considerare tot mai mult criterii non-financiare, precum impactul activității companiilor asupra mediului, relația cu angajații, furnizorii și alți parteneri sau implementarea celor mai înalte standarde de guvernare corporativă în analiza companiilor din universul lor investițional.

Bursa de Valori București a promovat multiple inițiative pentru a susține implementarea standardelor ESG la nivel local și pentru a asigura suport emitenților locali pentru implementarea acestor standarde în raportările proprii. Acest ghid va constitui o resursă suplimentară foarte utilă care va sprijini emitenții locali în demersurile lor de aliniere la așteptările investitorilor și partenerilor lor în materie de raportări ESG.

Bursele de valori au o responsabilitate cheie în promovarea tranziției spre o economie verde prin încurajarea și dezvoltarea finanțării responsabile și a produselor financiare sustenabile. În contextul ulterior Acordului de la Paris și pe fondul implementării a noi reglementări la nivel european care vizează îmbunătățirea sustenabilității piețelor de capital, această tendință are mari șanse să accelereze în anii următori. Bursa de Valori București se va concentra pe creșterea vizibilității și competitivității pieței de capital din România prin implementarea standardelor în materie de sustenabilitate și, în acest mod, își va aduce contribuția la tranziția economiei României spre o economie verde.

În ultimii ani, piața de capital din România a cunoscut o dezvoltare accelerată,

demonstrată mai ales prin creșterea semnificativă a numărului de companii finanțate și listate pe platformele noastre. Astfel, doar în anul 2021, 23 de companii s-au finanțat cu peste 230 mil. EUR și s-au listat pe platformele BVB, un nou record în istoria bursei locale. În egală măsură, recenta promovare la statutul de piață emergentă de către FTSE Russell a adus piața de capital locală în atenția multor investitori instituționali străini. Aceste progrese recente arată potențialul ridicat al pieței locale și credem că ele sunt doar un pas în procesul de dezvoltare al bursei românești. Cu siguranță, îmbunătățirea raportărilor ESG ale companiilor listate și în general creșterea sustenabilității participanților locali la piața de capital joacă un rol esențial în acest proces de dezvoltare.

Acest ghid a fost elaborat împreună cu partenerii noștri de la Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) și compania de consultanță specializată în sustenabilitate Steward Redqueen și constituie o resursă practică și coerentă care să susțină în principal emitenții de la Bursa de Valori București.

Bursa de Valori București este recunoscătoare tuturor partenerilor săi, emitenți, investitori, instituții publice și private care și-au adus contribuția în ultimii ani la progresul pieței locale de capital și care s-au implicat în acest proiect major reprezentat de implementarea și dezvoltarea standardelor ESG și a finanțării verzi în România. Adresăm mulțumiri deosebite partenerilor noștri, BERD și lui Steward Redqueen, pentru elaborarea acestui material. Expertiza și implicarea lor vor avea cu siguranță un impact major la succesul pieței de capital din România și la dezvoltarea segmentului ESG la nivel local.

Cuvânt-înainte din partea BERD



Harry Boyd-Carpenter
Managing Director,
Green Economy & Climate Action,
BERD



Mark Davis
Director Regional
BERD România și Bulgaria

Cea mai importantă tendință din piețele de capital din ultimii ani este prioritizarea și dezvoltarea activelor verzi și sustenabile. O combinație de politici guvernamentale, presiuni din partea stakeholderilor și interesul crescut al investitorilor instituționali către sustenabilitate determină alocarea a tot mai mult capital către astfel de active. Această transformare depinde în mod esențial de disponibilitatea cât mai multor informații detaliate despre Mediu (Environment), Social (Social) și Guvernanță (Governance), ESG pentru a susține investitorii în luarea deciziilor de investiții. Astfel, raportarea a devenit un mijloc esențial de evaluare a modului în care companiile administrează riscurile climatice și de sustenabilitate. Este critic să fie luate măsuri pentru limitarea riscurilor legate de schimbările climatice, afectarea lanțurilor de aprovizionare sau pierderea biodiversității.

Investițiile aliniate politicilor de mediu și dezvoltarea sustenabilă stau la baza mandatului BERD. De asemenea, BERD este un semnatar al Principiilor pentru Investiții Responsabile ale Organizației Națiunilor Unite și contribuie la inițiative precum *EU Platform on Sustainable Finance* și *Task Force on Nature-related Financial Disclosures*. Astfel, ne-am angajat să ne aliniem toate investițiile la obiectivele Acordului de la Paris până în 2023 și în 2021 deja ne-am îndeplinit ținta ambițioasă de a deveni o bancă majoritar verde până în 2025.

Continuăm să susținem România în tranziția către o economie cu emisii reduse de carbon și rezilientă la schimbările climatice. În 2021, 83% din investițiile noastre în România au fost aliniate cu [tranzitia către o economie verde](#) și continuăm să dezvoltăm modelul nostru unic de afaceri, care combină investițiile cu dialogul cu factorii de decizie și consultanța în promovarea tranziției verzi. Susținem inițiative care îi ajută pe partenerii

noștri să evalueze și să integreze factorii ESG materiali în procesul investițional.

Acest ghid de raportare ESG pentru emitenți va fi o unealtă esențială pentru companiile care doresc să contribuie la tranziția României spre o economie verde prin furnizarea de informații clare și comparabile investitorilor și prin alinierea la reglementări care sunt așteptate în perioada următoare, precum Sustainable Finance Disclosure Regulation (SFDR) și Corporate Sustainable Reporting Directive (CSRD).

Leadership-ul partenerului nostru, Bursa de Valori București în acest proiect este esențial pentru succesul acestei abordări. Ghidul reflectă creșterea accentuată a cererii investitorilor pentru date ESG armonizate și comparabile, integrând în același timp principiile cheie din Uniunea Europeană pentru finanțe sustenabile (inclusiv CSRD și SFDR) cu scopul susținerii tranziției către o economie neutră-climatic, verde, competitivă și inclusivă.

Bursele de valori au un rol cheie în facilitarea raportării și transferului de informații cheie între companii și investitori, îmbunătățind transparența și promovând principiile sustenabilității către toți stakeholderii pieței de capital. Acest ghid este o dovadă a implicării BVB în susținerea emitenților pentru identificarea și administrarea riscurilor ESG și dezvoltarea unei piețe de capital în care investitorii pot identifica mai ușor oportunitățile. Ghidul va contribui la dezvoltarea unei piețe funcționale, lichide și dinamice, încurajând în același timp, alocarea de capital către produse sustenabile.

Sperăm că acest material va furniza companiilor și celorlalți participanți din piața de capital din România informații esențiale pentru tranziția spre o economie sustenabilă.

1. Introdúcere



Recunoscând existența unor perspective de creștere economică semnificativă, piața de capital din România a pornit într-o călătorie ambițioasă a dezvoltării. În cadrul acestei călătorii, Bursa de Valori București (BVB) a luat inițiativa de a valorifica oportunitățile de integrare a aspectelor de mediu, sociale și de guvernanză (ESG). Piețele internaționale de capital aderă la această ambiție multilaterală, în condițiile în care există studii din ce în ce mai ample care arată^{1 2 3} că dezvoltarea valorii pe termen lung este determinată de calitatea gestionării ESG. Având în vedere această tendință globală, efortul BVB de a duce ESG la nivelul următor este oportun.

În prezentul ghid, planul de activitate ESG este explicat într-un context larg. Gestionarea ESG este adesea considerată drept un factor de valoare pentru excelența în activitate. Raportarea și asigurarea transparenței pentru stakeholderi fac parte dintr-un ciclu de management ESG integrat. Un punct de pornire îl constituie înțelegerea modului în care evoluțiile societății, efectele asupra mediului și reacțiile la nivel de guvernanză pot reprezenta atât un risc, cât și o oportunitate pentru activitate. Identificând aspectele semnificative și stabilind prioritatea acestora, consiliul de administrație al societății poate concepe un plan de acțiune corelat cu procesele de bază ale societății. Ulterior, angajații desemnați vor fi în măsură să abordeze riscurile sociale și de mediu. Tiparele de consum se schimbă, iar piața produselor sustenabile se extinde. În cadrul lanțurilor internaționale de aprovizionare, cererea de alternative durabile este mai dominantă și doar partenerii de

afaceri care pot asigura aceste alternative își vor consolida poziția. Pregătirea societăților pentru managementul riscurilor semnificative în materie de ESG ar putea îmbunătăți atât accesul la capital, cât și costul finanțării. Raportarea cu privire la evoluțiile în materie de ESG facilitează dezvoltarea unui dialog mai amplu și susține potențialul societății de a crea valoare pe termen lung.

Acest ghid privind raportarea ESG a fost conceput pentru a susține societățile din România listate la bursă și comunitatea de afaceri în general. Scopul acestuia este de a contribui la o raportare mai bună, mai consecventă, mai comparabilă și mai fiabilă în materie de sustenabilitate, astfel încât să îndeplinească cerințele pieței la nivel local și global. Ghidul constituie rezultatul unui proces intensiv care a inclus sesiuni de relaționare cu societățile și instituțiile financiare din România. În plus, au fost elaborate studii documentare cuprinzătoare axate pe contextul de reglementare din România și de pe plan internațional, pe evoluțiile în materie de raportare cu privire la sustenabilitate și pe cele mai bune practici ale societăților. UE constituie o forță majoră în asigurarea integrării ESG cu menținerea statu-quo-ului. Experiențele din multe țări au arătat că diversitatea și numărul mare de inițiative în acest domeniu pot fi copleșitoare atât pentru factorii emitenți, cât și pentru instituțiile financiare. Punând la dispoziție această foaie de parcurs și îndrumări practice pentru o raportare semnificativă și eficace în materie de ESG în România, prezentul ghid poate fi un instrument relevant.

¹ International Finance Corporation (IFC): Raportul justificativ pentru sustenabilitate, https://www.ifc.org/wps/wcm/connect/topics_ext_content/ifc_external_corporate_site/sustainability-at-ifc/business-case

² Facultatea de Drept a Universității Harvard: „Raportul justificativ pentru ESG”, <https://corpgov.law.harvard.edu/2019/06/04/the-business-case-for-esg/>

³ Facultatea de Studii Antreprenoriale a Universității Stanford: „Raportul justificativ pentru ESG”, <https://www.gsb.stanford.edu/faculty-research/publications/business-case-esg>

1.1 Care este scopul prezentului ghid?

Prezentul ghid oferă o imagine de ansamblu a celor mai recente evoluții pe plan internațional în domeniul raportării ESG. Acesta acoperă în mod predominant măsurile UE în materie de reglementare, precum Directiva privind raportarea nefinanciară (NFRD), Directiva privind raportarea sustenabilității corporative (CSRD), Regulamentul privind publicarea de informații privind finanțarea sustenabilă (SFRD) și Regulamentul privind taxonomia. În plus, în acest raport se discută despre Grupul operativ pentru prezentarea informațiilor financiare aferente schimbărilor climatice (TCFD) și despre alte standarde și cadre de raportare în materie de sustenabilitate utilizate la nivel global.

Este important de precizat că acest ghid nu înlocuiește aceste lucrări elaborate la nivel internațional. În schimb, acesta reprezintă un instrument de orientare pentru a naviga în spațiul de raportare în materie de sustenabilitate care evoluează rapid și care devine din ce în ce mai solicitant pentru societăți.

Așadar, principalele obiective ale ghidului sunt următoarele:

1. Susținerea societăților din România în abordarea provocărilor acestora în materie de ESG

Reprezentând o foaie de parcurs practică, prezentul Ghid are drept scop să pună la dispoziția comunității de afaceri din România un proces eficient de aliniere

la standardele internaționale și cele mai bune practici și să asigure obținerea beneficiilor unei comunicări de înaltă calitate în ceea ce privește gestionarea în materie de ESG.

2. Susținerea dezvoltării piețelor de capital din România

La un nivel mai general, Ghidul privind raportarea ESG constituie un răspuns oportun la cerințele furnizorilor de capital de la nivel internațional și responsabililor de elaborarea politicilor. În acest sens, o mai bună înțelegere și corelare a aspectelor ESG cu valorile corporative vor contribui la dezvoltarea încrederii și la consolidarea reputației piețelor locale de capital.

3. Facilitarea dialogului permanent privind ESG

Călătoria în sectoarele ESG va rămâne un proces continuu de învățare pe termen lung pentru toate părțile interesate de pe piețele de capital. Cum pot cooperarea și investițiile să sprijine protecția habitatului natural care susține viața pe Pământ și, totodată, să contribuie la o economie corectă și favorabilă incluziunii? Această imensă provocare va fi în continuare factorul determinant al agendei de afaceri la nivel internațional. Transparența și dialogul vor fi elementele fundamentale care vor susține bunăstarea și crearea de valori pe termen lung atât în România, cât și la nivel internațional.

1.2 Cine ar trebui să folosească acest ghid?

Ghidul a fost elaborat pentru a susține firmele listate la BVB, însă și întreprinderile private îl pot considera a fi util, acestea fiind încurajate să îl folosească pentru a atenua și a soluționa în mod eficace problemele în materie de ESG.

Ghidul va ajuta în mod deosebit entitățile care raportează pentru prima dată și societățile care se află în faza incipientă a călătoriei lor în activitatea de raportare.

Pentru astfel de societăți, s-a pus la dispoziție lista cu cerințele minime recomandate de publicare de informații (**Anexa A**), aceasta putând să servească drept punct de pornire în dezvoltarea în continuare a capacității. Societățile mai avansate pot folosi referințele suplimentare incluse în raport pentru a-și îmbunătăți în continuare procesul de raportare și a-l duce la nivelul următor.

1.3 Cum ar trebui să fie folosit ghidul?

Ghidul nu introduce cerințe de raportare noi, ci este prevăzut mai degrabă pentru a fi folosit de către societăți în mod voluntar. Acesta prezintă un context util al evoluțiilor permanente în materie de reglementare, al standardelor și cadrelor de raportare existente în materie de sustenabilitate și al celor mai bune practici la nivel internațional. Prezentând în mod cuprinzător ceea ce înseamnă ESG, de ce sunt aceste aspecte relevante și elementele unei comunicări eficace în materie de ESG, acesta are drept scop să ofere utilizatorilor cunoștințele

necesare pentru a iniția (și a îmbunătăți) propriul proces de raportare privind ESG.

În plus, un set de cerințe minime privind divulgarea de informații (**Anexa A**) vizează subiecte de actualitate din NFRD și anticipează cerințele din CSRD și din Standardele Europene de Raportare privind Sustenabilitatea (ESRS) elaborate în completarea directivei. Ca atare, ghidul ar trebui să ajute societățile din România să se pregătească mai bine pentru viitoarele obligații din reglementările în materie de raportare.

1.4 Ce veți afla din acest ghid?

Ce este ESG și de ce contează?

- Ce înseamnă ESG?
- Cum este înțeleasă guvernanta în contextul mai amplu al temelor privind ESG?
- Cum interacționează ghidul cu Codul privind guvernanta corporativă al BVB?
- Care sunt principalele beneficii ale unui nivel îmbunătățit de management și transparență privind ESG?

Cum conturează reglementările spațiul de raportare în materie de ESG?

- Ce directive și regulamente ale UE impun publicarea de informații privind sustenabilitatea?
- Ce se va aștepta din partea societăților în temeiul Directivei privind raportarea sustenabilității corporative (CSRD)?
- Care sunt cerințele în vigoare privind publicarea de informații despre ESG în România?

Aspecte de luat în considerare când se elaborează cuprinsul unui raport ESG

- Care sunt unele dintre cele mai populare standarde și cadre de raportare privind sustenabilitatea, aplicate în mod voluntar?
- Va exista un standard armonizat de raportare privind sustenabilitatea?

Cum se raportează problemele legate de climă?

- De ce este esențial pentru societăți să raporteze informații legate de climă?
- Cum poate cadrul TCFD să îndrume raportarea societăților privind clima?
- Cu ce riscuri legate de climă se pot confrunta societățile?
- Cum se dezvoltă o abordare etapizată a raportării privind clima?

Cum se lansează procesul de raportare a ESG?

- Ce este materialitatea și cum se stabilește care sunt aspectele ESG semnificative pentru societate?
- Cum se obține feedback din partea stakeholder-ilor?
- Ce elemente ar trebui să includeți în raportul de sustenabilitate?
- Cum se aliniază raportarea ESG la nevoile și așteptările investitorilor?

Alte resurse utile

- Recomandări privind divulgarea de informații.
- Ratingurile ESG explicate.

2. Ce este ESG și de ce contează?



Din acest capitol, veți afla:

- Ce este ESG și cum se diferențiază acesta de CSR?
- Cum este înțeleasă guvernarea în contextul mai amplu al temelor privind ESG?
- Cum interacționează ghidul cu Codul privind guvernarea corporativă al BVB?
- Care sunt principalele beneficii ale unui nivel îmbunătățit de gestionare și publicare de informații privind ESG?

2.1 ESG – ce înseamnă?

ESG se referă la o serie amplă de factori de mediu, sociali și de guvernare care pot fi utilizați pentru a evalua modul în care societățile gestionează performanța și impactul lor sub aspectul sustenabilității. Acești factori pot fi evaluați fie din interior

spre exterior (modul în care operațiunile societății afectează anumite aspecte legate de ESG), fie din exterior spre interior (modul în care anumite aspecte ESG afectează societatea). În **Figura 1** sunt date exemple de diferite aspecte legate de ESG.



Figura 1 – Exemple de diferite aspecte legate de ESG

ESG versus CSR

În prezentul ghid, ESG și sustenabilitatea sunt folosite în mod interschimbabil, întrucât se referă în mare parte la concepte similare. În prezent, acestea fac parte din limbajul corporativ mai mult decât responsabilitatea socială corporativă (CSR). Profesioniștii în

domeniul sustenabilității încep să fie tot mai mult de acord cu faptul că CSR are oarecum un sens diferit de cel al sustenabilității și ESG. În primul rând, CSR se referă doar la aspecte sociale, în timp ce ESG acoperă și aspecte de mediu și de guvernare. În al doilea rând, conceptul CSR este axat pe relații comunitare și externe, în timp

ce ESG are în vedere și aspecte sociale interne precum sănătatea și siguranța, condițiile de muncă și formarea, atât în cadrul operațiunilor proprii ale societății, cât și pe lanțul de aprovizionare. În al treilea rând, CSR se folosește adesea în legătură cu activități filantropice sau cel puțin cu acele activități care nu sunt legate de procesele comerciale de bază. Acesta ar putea fi motivul pentru care bugetele alocate activităților CSR sunt, de regulă, comparativ mai mici, în timp ce pentru activitățile ESG sunt necesare un buget și resurse interne semnificative pentru realizarea în condiții corespunzătoare a acestora.

Aspectele ESG versus riscurile și oportunitățile ESG

Chiar dacă există o serie amplă de aspecte ESG, nu toate constituie un risc semnificativ pentru fiecare societate.

Apa este un exemplu de aspect privind sustenabilitatea, important pentru toată lumea. Însă acest aspect produce riscuri semnificative doar pentru anumite societăți (mai exact acelea care folosesc cantități considerabile de apă sau care desfășoară operațiuni în regiuni cu resurse limitate de apă). Alte exemple sunt sănătatea și siguranța, aspecte care sunt întâlnite în toate sectoarele și industriile. Cu toate acestea, în unele societăți, acestea produc un risc semnificativ și probabil care pot amenința permisiunea de a desfășura operațiuni sau să conducă la întreruperi și efecte costisitoare asupra reputației. Invers, acestea pot constitui și o oportunitate reală de a menține și a atrage angajați. Există multe alte teme în materie de ESG care, în funcție de industrie, societate și contextul local, pot fi analizate din mai multe unghiuri – ca riscuri, oportunități sau, pur și simplu, ca aspecte elementare care trebuie gestionate într-o măsură mai mică.

2.2 Guvernanța și ESG

Guvernanța se referă la sistemul prin care este gestionat și după care funcționează o organizație, precum și la mecanismele prin care se antrenează răspunderea firmei și a angajaților acesteia.

De regulă, în contextul mai larg al ESG, guvernanța poate fi împărțită în două domenii principale: guvernanța corporativă și etica în afaceri (sau conduita profesională responsabilă). Primul domeniu vizează aspecte precum: structura de acționariat, structura și compoziția consiliului de administrație (fie în sistem unitar, fie în sistem dualist), remunerațiile organelor de conducere, procedurile de gestionare a riscurilor și de asigurare a conformității, precum și comunicarea cu acționarii, printre altele. Pe de altă parte, etica în afaceri se referă la un set de principii la care aderă și pe care le adoptă o societate, atât explicit

cât și implicit, pentru a-și administra activitatea în mod responsabil conform legilor aplicabile și normelor și standardelor acceptate.

Acest ghid nu abordează guvernanța corporativă în mod mai detaliat, ci se referă la [Codul de guvernanță corporativă al BVB](#). Codul, care este în vigoare din anul 2015, prezintă principiile de guvernanță corporativă pe care trebuie să le respecte societățile listate la BVB, conform principiului „conformare sau justificare”. Acest ghid este conceput pentru a ajuta societățile să înțeleagă ESG în sens larg și să înceapă să îl aplice în contextul operațiunilor și acțiunii lor de raportare. Prin urmare, aceste două documente, chiar dacă sunt complementare, ar trebui să fie analizate separat.

2.3 Beneficii ale unui nivel ridicat de performanță și transparență privind ESG

ESG nu reprezintă un set de considerații de sine-stătătoare, separat de toate celelalte aspecte operaționale și strategice. Aspectele ESG fac parte integrantă din modul de funcționare al societăților și din modul de menținere a relevanței lor operaționale. Aspectele ESG prezintă un caracter

cuantificabil tot mai pronunțat, ceea ce ajută la reflectarea lor în termeni financiari. Tabelul de mai jos reprezintă o modalitate de structurare a aspectelor ESG frecvente în câteva categorii, care ar putea să se suprapună și cu departamente sau divizii în unele societăți.







RISCURI		OPORTUNITĂȚI
<ul style="list-style-type: none"> Licență de operare reținută sau retrasă Amenzi și sancțiuni pentru nerespectarea legislației 	 <p>MANAGEMENTUL RISCURILOR</p>	<ul style="list-style-type: none"> Păstrarea valorilor Consecvență mai bună între procese operaționale Planificare mai bună a investițiilor pe termen lung
<ul style="list-style-type: none"> Costuri rezultate din ineficiențe operaționale Costul eliminării deșeurilor ca urmare a unor practici deficitare de gestionare a deșeurilor Risc crescut de nemulțumire în rândul forței de muncă și productivitate scăzută per angajat Fluctuație ridicată a personalului 	 <p>PERFORMANȚA OPERAȚIONALĂ</p>	<ul style="list-style-type: none"> Economii de costuri rezultate din eficiența energetică, a resurselor și a materialelor Reziliență operațională mai mare și productivitate mai bună
<ul style="list-style-type: none"> Poziție competitivă slăbită ca urmare a consolidării de către concurență a abordării privind sustenabilitatea Incapacitate de a concura pentru contracte din cauza cerințelor privind sustenabilitatea 	 <p>NOI OPORTUNITĂȚI DE AFACERI</p>	<ul style="list-style-type: none"> Avantajul B2B comparativ (de exemplu, acolo unde riscurile ESG pe lanțul de aprovizionare contează) Oportunități B2C potențiale (piețe noi și în extindere pentru produse și servicii sustenabile)
<ul style="list-style-type: none"> Pierderea de clienți Dificultăți în a atrage angajați Proteste din partea stakeholderilor, cum ar fi ONG-urile 	 <p>REPUTAȚIE</p>	<ul style="list-style-type: none"> Fidelizarea clienților Atragerea și reținerea de talente Valoarea mărcii
<ul style="list-style-type: none"> Pierderea de finanțare Costuri de finanțare mai mari din cauza primelor de risc ESG 	 <p>ACCES LA CAPITAL ȘI FINANȚARE</p>	<ul style="list-style-type: none"> Acces îmbunătățit la capital, inclusiv la investitori instituționali internaționali și pe termen lung Termeni și condiții de finanțare mai favorabile
<ul style="list-style-type: none"> Evaluarea performanței scăzute în materie de ESG de către furnizorii de rating ESG afectează percepția investitorilor față de societate Dialoguri defensive 	 <p>COMUNICAREA CU STAKEHOLDERII</p>	<ul style="list-style-type: none"> O înțelegere mai bună a nevoilor stakeholderilor Îmbunătățirea relațiilor și a comunicării cu investitorii Sprijinirea stakeholderilor în vremuri dificile

Figura 2 – Riscurile și oportunitățile ESG

3. Cadrul de reglementare



În acest capitol, veți învăța:

- Ce directive și regulamente ale UE impun publicarea de informații privind sustenabilitatea?
- Ce se va aștepta din partea societăților în temeiul Directivei privind raportarea sustenabilității corporative (CSRD)?
- Care sunt cerințele în vigoare în materie de publicare de informații privind ESG în România?

3.1 Reglementările în materie de publicare de informații despre ESG la nivelul UE

În ultimii câțiva ani, Comisia Europeană a adoptat noi strategii și regulamente într-un efort de a aborda schimbările climatice și alte provocări legate de sustenabilitate. Legislația nouă și modificările legislative impun o transparență mai mare din partea societăților și instituțiilor financiare în ceea ce privește impactul lor în materie de sustenabilitate și modul în care acestea gestionează riscurile conexe. Aceste reglementări includ:

- Propunerea legislativă de CSRD⁴ care va modifica NFRD⁵ în vigoare în prezent;
- SFRD⁶ aplicabil participanților la piața financiară și consultantților financiari; și
- Regulamentul privind taxonomia⁷, care prevede un sistem comun de clasificare pentru identificarea activităților economice sustenabile din punct de vedere al mediului.

Împreună, aceste trei măsuri de reglementare constituie temelia cerințelor de raportare în materie de ESG care stau la baza strategiei de finanțare sustenabilă a Uniunii.

⁴ Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2013/34/UE, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, în ceea ce privește raportarea de către întreprinderi de informații privind sustenabilitatea (publ. la 21 aprilie 2021) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A52021PC0189>

⁵ Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari (publ. la 15 noiembrie 2014). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095>

⁶ Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind sustenabilitatea în sectorul serviciilor financiare (publ. la 27 noiembrie 2019). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex%3A32019R2088>

⁷ Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile sustenabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (publ. la 18 iunie 2020). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32020R0852>

3.1.1 NFRD/CSRD

NFRD (Directiva 2014/95/UE) este cel mai important act legislativ și unicul care a introdus obligații de raportare în ceea ce privește sustenabilitatea pentru anumite companii mari din UE. Directiva a fost adoptată în 2014 și a intrat în vigoare în 2018.

NFRD impune societăților care intră sub incidența sa să publice o declarație nefinanciară anuală care să cuprindă informații privind aspecte de mediu, sociale și legate de angajați, respectarea drepturilor omului, combaterea corupției și darea de mită. Prezentarea de informații ar trebui să cuprindă:

- o descriere succintă a modelului de afaceri al societății;
- o descriere a politicilor relevante și a rezultatelor acestora în ceea ce privește temele menționate anterior;
- principalele riscuri în materie de ESG și procesele de diligență necesare;
- indicatorii-cheie de performanță (KPI) relevanți; și
- politica de diversitate în ceea ce privește organele cu rol de conducere din cadrul societății.

Orientări suplimentare

Pentru a ajuta societățile să își publice informațiile nefinanciare în mod mai consecvent și mai comparabil, Comisia Europeană a publicat următoarele orientări suplimentare. Orientările nu prezintă caracter juridic obligatoriu, iar societățile le pot folosi în mod voluntar.


- [Ghid privind raportarea informațiilor nefinanciare](#) (publicat în iunie 2017);
- [Ghid privind raportarea informațiilor nefinanciare: Completări referitoare la raportarea informațiilor legate de climă](#) (publicate în luna iunie 2019), care oferă informații suplimentare privind raportarea aspectelor legate de climă și care integrează recomandările TCFD (mai multe detalii la punctul 4.2).

Propunerea de Directivă privind raportarea sustenabilității corporative (CSRD)

Chiar dacă NFRD a ajutat la creșterea volumului de date furnizate despre ESG, mulți investitori și alte părți interesate au constatat totuși că informațiile publicate de societăți sunt insuficiente și dificil de comparat între societăți. În plus, a existat o nevoie tot mai mare de aliniere a cerințelor NFRD la inițiativele de finanțare durabilă ulterioare introduse de UE, în special SFRD și Regulamentul privind taxonomia. În consecință, în aprilie 2021, Comisia Europeană a adoptat o propunere legislativă de CSRD, care va modifica NFRD aflată acum în vigoare. În cadrul propunerii, Comisia intenționează:

- să extindă domeniul de aplicare al obligațiilor de raportare la toate societățile mari și societățile listate la bursă pe piețele reglementate din UE;
- să introducă cerințe de raportare mai detaliate și auditarea obligatorie a informațiilor raportate.

În continuare se oferă o prezentare detaliată a tuturor schimbărilor anticipate.

	NFRD	CSRD
 <p>Cine intră în domeniul de aplicare?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Entitățile publice mari cu >500 de angajați și care îndeplinesc 1 din 2 criterii financiare (active totale >20 milioane EUR sau cifra de afaceri netă >40 milioane EUR) 	<ul style="list-style-type: none"> • Toate societățile mari (care îndeplinesc 2 din 3 criterii: >250 de angajați, active totale >43 milioane EUR sau cifra de afaceri >50 milioane EUR) • Toate societățile cu valori mobiliare listate la bursă de pe piețele reglementate din UE (cu excepția microîntreprinderilor⁸)

⁸ Comisia Europeană definește microîntreprinderile ca fiind entitățile cu mai puțin de 10 angajați.

Sursa: „Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 referitoare la definiția microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii” - http://publications.europa.eu/resource/ellar/6ca8d655-126b-4a42-ada4-e9058fa45155.0004.01/DOC_1





 <p>Ce ar trebui să se raporteze?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Modelul de afaceri • Politicile și rezultatele lor în ceea ce privește aspecte de mediu, sociale și privind angajații, drepturile omului, darea de mită și corupția • Principalele riscuri și procedurile de diligență necesară în legătură cu aspectele menționate anterior • KPIs relevanți • Diversitatea în consiliul de administrație al companiei (în ceea ce privește vârsta, genul, experiența educațională și profesională) 	<ul style="list-style-type: none"> • Modelul de afaceri și strategia • Ținte și progresul înregistrat în raport cu acestea • Rolul consiliului de administrație și al organelor cu funcții de conducere • Politicile și rezultatele acestora • Principalele riscuri și procedurile de diligență necesară • KPIs relevanți • Impactul negativ • Imobilizări necorporale (capital social, uman și intelectual) • Procesul de definire a conținutului raportului (dubla materialitate)
 <p>Unde se raportează?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Raportul de management sau un raport separat 	<ul style="list-style-type: none"> • Raportul de management
 <p>Formatul de raportare</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Online sau în format PDF 	<ul style="list-style-type: none"> • Informațiile raportate trebuie să fie în format XHTML și „etichetate” digital pentru a fi citibile automat
 <p>Auditare</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Auditarea externă nu este obligatorie în majoritatea țărilor (inclusiv în România) 	<ul style="list-style-type: none"> • Auditul extern obligatoriu (nivel limitat de asigurare) care confirmă conformitatea cu standardele de raportare privind sustenabilitatea din UE, procesul de identificare a conținutului raportului, etichetarea digitală și conformitatea cu Indicatorii privind taxonomia

Figura 3 – Prezentarea NFRD și CSRD

Standardele UE de raportare privind sustenabilitatea

Pentru a facilita publicarea de informații, astfel cum impune CSRD, și a spori consecvența și comparabilitatea informațiilor raportate, Comisia Europeană a însărcinat Grupul Consultativ European pentru Raportare Financiară (EFRAG) cu dezvoltarea unor standarde obligatorii de raportare la nivelul UE în ceea ce privește sustenabilitatea. Primul set de standarde de bază este preconizat a fi adoptat până în octombrie 2022. Un al doilea set de standarde cu informații detaliate este preconizat a fi disponibil până în octombrie 2023. Aceste standarde vor fi aplicabile societăților mari. IMM-urilor listate la bursă li se va permite să raporteze conform unor standarde simplificate. Standardele vor

avea la bază și vor contribui la inițiative de standardizare la nivel internațional.

Calendarul de punere în aplicare

CSRD și standardele de raportare privind sustenabilitatea care vor aduce completări sunt prevăzute a fi adoptate în mod oficial până la sfârșitul anului 2022. Ulterior, se va preconiza că societățile mari vor începe să aplice standardele pentru prima dată în raportările publicate în 2024 pentru exercițiul financiar 2023. Din ianuarie 2027, toate societățile listate la bursă pe piețele reglementate din UE (cu peste 10 angajați) vor trebui să înceapă să raporteze conform noilor cerințe ale CSRD. **Figura 4** de mai jos oferă detalii suplimentare privind termenele preconizate.

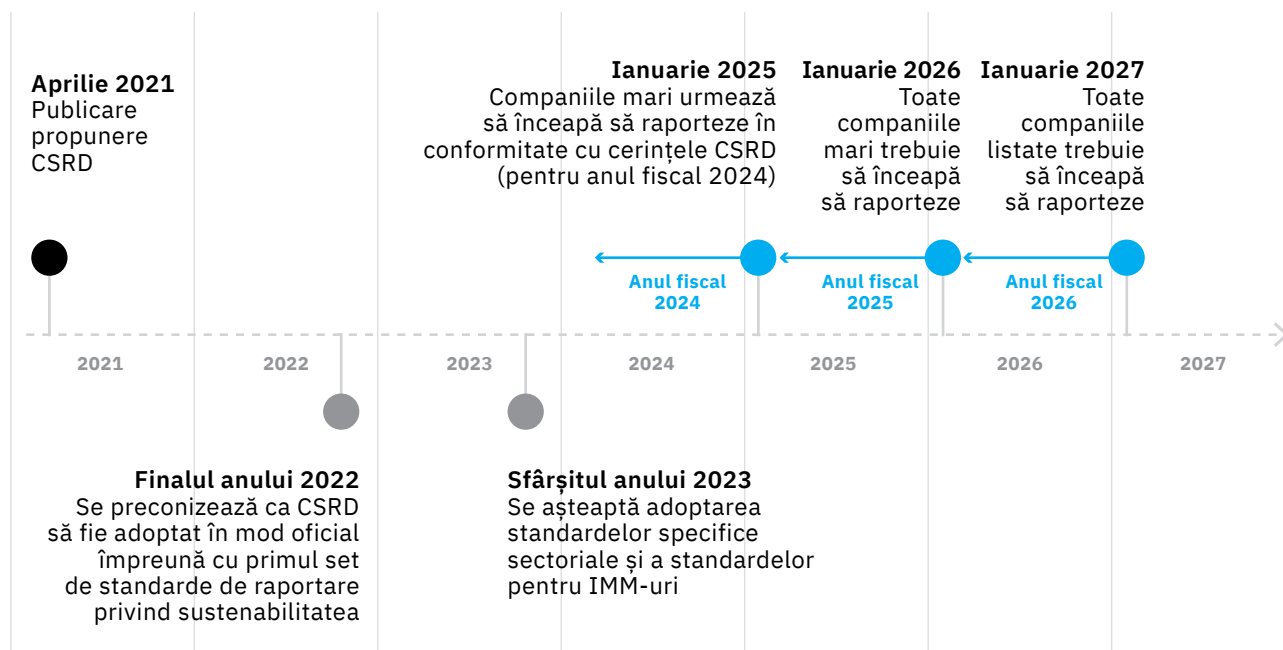


Figura 4 – Calendarul pentru CSRD

3.1.2 Taxonomia UE

Regulamentul privind taxonomia [Regulamentul (UE) 2020/852] stabilește un sistem comun de clasificare pentru a ajuta la definirea activităților economice durabile din punctul de vedere al mediului. Acesta se aplică:

- societăților financiare și nefinanciare care intră în domeniul de aplicare al NFRD/CSRD;
- participanților la piața financiară care oferă produse financiare pe piața UE în domeniul de aplicare al SFRD. Acesta se aplică în special celor care oferă produse

cu obiective în materie de sustenabilitate sau care promovează caracteristici de mediu și sociale (articolele 8 și 9).

Pentru a fi clasificată drept sustenabilă din punctul de vedere al mediului, o activitate economică trebuie să contribuie semnificativ la cel puțin unul dintre cele șase obiective de mediu enunțate în **Figura 5**, totodată fără a prejudicia niciunul dintre celelalte. Aceasta trebuie de asemenea să respecte garanțiile sociale minime precum [Orientările OCDE](#), [Principiile directe ale ONU privind afacerile și drepturile omului și convențiile de bază ale OIM](#).

ȘASE OBIECTIVE DE MEDIU ALE TAXONOMIEI UE	PENTRU A FI ALINAT CU TAXONOMIA ȘI ACTIVITATEA ECONOMICĂ A UE TREBUIE ÎNDEPLINITE URMĂTOARELE CRITERII
1 Atenuarea schimbărilor climatice	✓ CONTRIBUȚIE SUBSTANȚIALĂ la cel puțin unul dintre cele șase obiective de mediu
2 Adaptarea la schimbările climatice	+
3 Utilizarea sustenabilă și protecția resurselor de apă și marine	✗ NU ESTE AFECTAT SEMNIFICATIV (DNSH – Do No Significant Harm) niciunul dintre obiective
4 Tranziția la o economie circulară	+
5 Prevenirea și controlul poluării	👍 Respectarea garanțiilor minime (Ghidurile OECD, Principiile UN, Convențiile de bază ale OIM) conventions)
6 Protecția și restaurarea biodiversității și a ecosistemelor	

Figura 5 – Criteriile de clasificare conform Regulamentului UE privind taxonomia

Evaluarea prin care se stabilește dacă o activitate contribuie la obiectivele de mediu sau le prejudiciază este realizată pe baza pragurilor de performanță armonizate denumite *Criterii tehnice de examinare (TSC)*. Acestea sunt prezentate în actele delegate privind taxonomia, care prevăd orientări tehnice cu care fac referire la punerea în aplicare a Regulamentului privind taxonomia. TSC pentru primele două obiective legate de schimbările climatice au fost publicate în iunie 2021. TSC legate de celelalte patru obiective vor fi publicate în prima jumătate a anului 2022.

Deși Regulamentul UE privind taxonomia nu este prevăzut a fi un cadru de raportare, acesta

introduce anumite obligații de raportare pentru societăți și participanții la piața financiară cărora li se aplică. În mod specific, articolul 8 din Regulamentul privind taxonomia impune societăților să furnizeze informații despre trei KPIs: procentul din cifra de afaceri obținut din produse sau servicii ecologice și procentul din cheltuielile de capital și cheltuielile de exploatare legate de active sau procese ecologice. Societățile financiare care intră în domeniul de aplicare al regulamentului vor fi obligate să raporteze KPIs echivalente.

Figura 6 de mai jos prezintă pe scurt termenele de punere în aplicare prevăzute și obligațiile de raportare aferente pentru societăți.

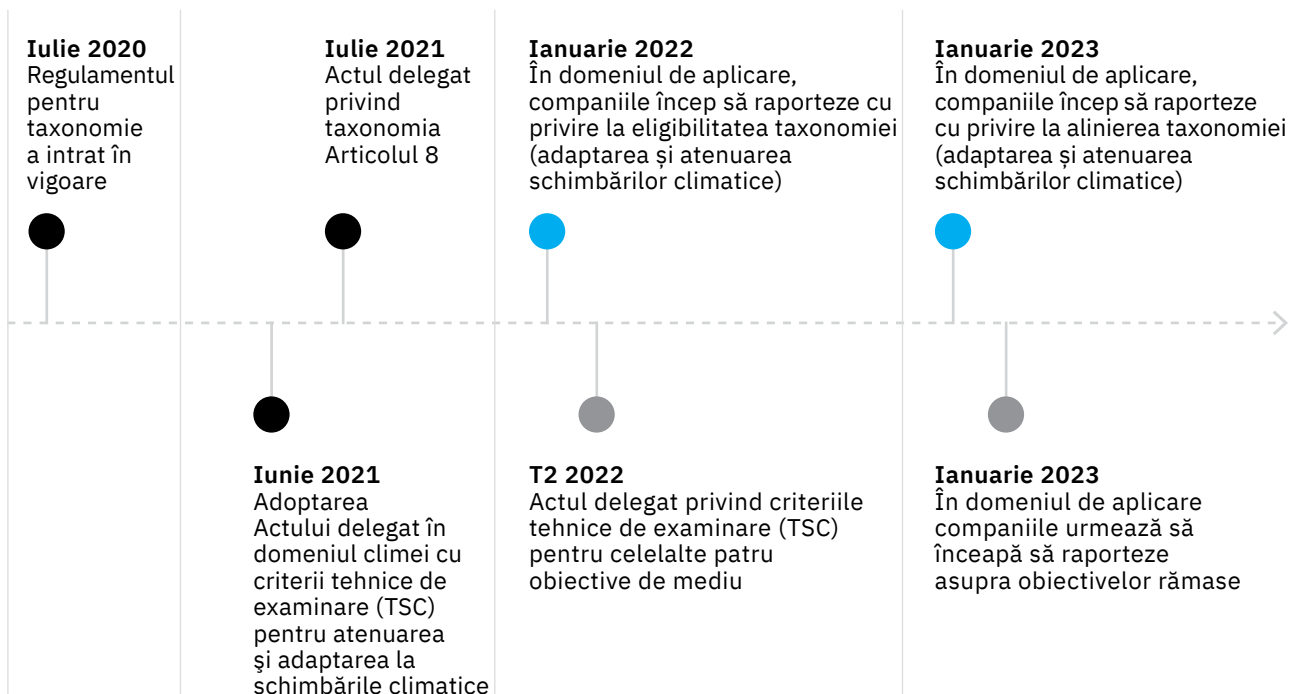


Figura 6 – Termenele prevăzute conform Regulamentului UE privind taxonomia

Anexa C prezintă orientări suplimentare privind stabilirea eligibilității în temeiul Regulamentului și alinierea la acesta.

3.1.3 Regulamentul publicării de informații privind finanțarea sustenabilă (SFDR)

SFDR sau Regulamentul (UE) 2019/2088 a fost introdus în 2019 și a intrat în vigoare în martie 2021. Acesta impune obligații privind publicarea de informații în materie de ESG pentru participanții la piețele financiare care dezvoltă și vând produse financiare

și care prestează servicii de administrare de portofolii (mai exact administratori de fonduri, furnizori de fonduri de pensii, bănci și asigurători) și pentru consultanți financiare.

SFDR are drept scop să prevină dezinformarea ecologică (greenwashing) și să sporească transparența pe piețele de capital din Europa, impunând fondurilor să raporteze cu o precizie mai mare cu privire la riscurile privind ESG. În consecință, profilul fondurilor din punctul de vedere al sustenabilității ar trebui să devină mai comparabil și mai ușor de înțeles de către investitorii finali.

Societățile care intră în domeniul de aplicare al SFDR trebuie să prezinte informații atât la nivel de entitate, cât și la nivel de produs în ceea ce privește riscurile în materie de sustenabilitate și să ia în considerare efectele adverse asupra sustenabilității în procesele lor de investiții. Acestea trebuie să prezinte și informații despre sustenabilitate în ceea ce privește produsele financiare pe care le oferă (reguli mai stricte privind prezentarea de informații se aplică produselor care promovează caracteristici de mediu sau sociale sau care au un obiectiv de investiții

sustenabil – așa-numitele produse prevăzute la articolele 8 și 9). Informațiile solicitate trebuie să fie prezentate pe site-ul societății, în documentele precontractuale și în rapoartele periodice.

Despre conținutul, metodologiile și prezentarea de informații privind sustenabilitatea, astfel cum sunt solicitate în temeiul SFDR, sunt prevăzute detalii în standarde tehnice de reglementare (RTS)⁹. RTS cuprinde și modele de raportare specifice pentru a facilita procesul de raportare.

3.2 Reglementările privind prezentarea de informații ESG în România

Obligativitatea prezentării de informații nonfinanciare de către anumite societăți din România a fost introdusă ca urmare a transpunerii NFRD în legislația internă. Concret, au fost emise două ordine de către Ministrul Finanțelor din România, care modifică legislația privind declarațiile financiare anuale și declarațiile financiare consolidate – Ordinul nr. 1802 (OMFP nr. 1802/2014). Acestea sunt:

- Ordinul nr. 1938/2016 (OMFP nr. 1938/2016) publicat în septembrie 2016 și
- Ordinul nr. 3456/2018 (OMFP nr. 3456/2018) publicat în noiembrie 2018.

În consecință, toate societățile care, la nivel individual sau consolidat, au în medie peste 500 de angajați (indiferent dacă sunt entități publice sau nu) au obligația de a prezenta informații semnificative în materie de ESG în cadrul raportului lor anual¹⁰. Aici sunt incluse societățile europene care au sediul în România și filialele societăților străine care sunt înregistrate oficial în România.

Prezentarea de informații ar trebui să se facă sub forma unei declarații nonfinanciare incluse

în raportul de management. Aceasta ar trebui să cuprindă o scurtă descriere a modelului de afaceri al societății; a politicilor și rezultatelor lor în ceea ce privește: aspecte de mediu, sociale și privind angajații, drepturile omului și combaterea corupției, principalele riscuri și procedurile de diligență necesare; și KPIs relevanți. Dacă societatea nu are o politică privind aspectele menționate anterior, aceasta ar trebui să declare acest lucru conform principiului „conformare sau justificare”.

În plus, societățile trebuie să prezinte informații despre politica lor de diversitate în ceea ce privește organele administrative, de conducere și de supraveghere, care să cuprindă aspecte precum vârsta, genul și experiența educațională și profesională. Prezentările de informații ar trebui să includă obiectivele de politică, modul de aplicare a politicii și rezultatele obținute în perioada de raportare. Dacă societatea nu a adoptat o politică de diversitate, declarația sa privind guvernarea corporativă ar trebui să includă o explicație clară în acest sens.

Inițiative emergente

Departamentul pentru Dezvoltare Durabilă din România se află în prezent în curs de elaborare a Codului sustenabilității pentru a spori transparența și responsabilitatea în rândul societăților și a facilita monitorizarea procesului de punere în aplicare a Strategiei de dezvoltare durabilă 2030 a României. Codul va fi inspirat din Codul german privind sustenabilitatea, care este în vigoare în Germania din anul 2011. Acesta este prevăzut a fi publicat până la sfârșitul anului 2022.

⁹ https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/jc_2021_50_-_final_report_on_taxonomy-related_product_disclosure_rts.pdf

¹⁰ Au fost introduse cerințe similare de către Banca Națională a României și de către Autoritatea de Supraveghere Financiară din România pentru instituții de credit și furnizori de fonduri de pensii private. Acestea sunt prevăzute în Ordinul BNR nr. 7/2016 și în Norma ASF nr. 1/2017.

4. Principii de raportare



Din acest capitol, veți afla:

- Care sunt unele dintre cele mai populare standarde și cadre de raportare privind sustenabilitatea aplicate în mod voluntar?
- Va exista un standard armonizat de raportare privind sustenabilitatea?
- Ce format de raportare ar trebui să alegeți?

4.1 Standardele și cadrele de raportare privind sustenabilitatea

În decursul anilor, au fost elaborate mai multe standarde și cadre de raportare voluntară privind sustenabilitatea pentru a facilita prezentarea de informații privind ESG. Unele dintre acestea pot fi utilizate pentru a raporta o serie amplă de aspecte în materie de ESG (de exemplu, Standardele GRI – Global Reporting Initiative sau SASB), altele au fost concepute pentru a ajuta societățile să raporteze cu privire la teme specifice precum schimbările climatice (de exemplu, recomandările TCFD). Această secțiune oferă o prezentare a principalelor standarde și cadre de raportare în materie de ESG recunoscute la nivel global.

Înainte de a aborda caracteristicile-cheie ale acestora, este important de remarcat diferența dintre standarde și cadre. Cadrele oferă orientări bazate pe principii cu privire la modul în care ar trebui să fie structurate informațiile și ce teme ample ar trebui să fie vizate. Pe de altă parte, standardele sunt mult mai specifice și mai detaliate. Acestea includ, de regulă, indicatori specifici care să asigure faptul că informațiile prezentate sunt consecvente și comparabile între societăți.

Standarde și cadre de bază pentru raportarea cu privire la o serie largă de aspecte ESG

Global Reporting Initiative (GRI) a fost una dintre primele organizații care a oferit societăților orientări privind prezentarea de informații de sustenabilitate. Înfiiințată în 1997, GRI oferă standarde generale pentru raportare cu privire la impactul economic, asupra mediului și social unui număr mare de stakeholderi. Standardele GRI sunt printre cele mai frecvent utilizate standarde din Europa, fiind considerate drept standarde

de referință pentru raportarea privind sustenabilitatea. Acestea pot fi utilizate pentru a susține prezentarea de informații asupra anumitor teme sau pentru a elabora rapoarte complexe.

Sustainability Accounting Standards Board (SASB) a fost înființat în 2011 pentru a elabora standarde de contabilitate privind sustenabilitatea în vederea susținerii societăților din SUA de a prezenta informații materiale privind sustenabilitatea în cadrul raportării financiare principale. Contrar Standardelor GRI, Standardele SASB au o abordare bazată pe industrii (prezintă orientări specifice pentru 77 de industrii) și au fost concepute în principal ținând cont de investitori, fără o incluziune a mai multor părți interesate. Deși, în trecut, Standardele SASB au fost utilizate în principal de către societățile din America de Nord, acum acestea sunt tot mai mult adoptate în Europa și în alte regiuni.

Cadrul prevăzut de **International Integrated Reporting Council (IIRC)** a fost lansat în 2013 pentru a ajuta societățile să elaboreze rapoarte integrate care corelează informații financiare cu informații privind sustenabilitatea. Cadrul este conceput pentru a susține o prezentare de informații concisă și orientată spre investitori pe baza conceptului celor șase capitaluri esențiale pentru procesul de creare de valoare: financiar, produs, intelectual, uman, social, relațional și natural.

În iunie 2021, SASB și IIRC au fuzionat într-o singură organizație – Value Reporting Foundation (Fundația de Raportare a Valorii – VRF). În pofida fuziunii, Standardele SASB și Cadrul IR vor rămâne separate și pot fi utilizate ca instrumente complementare.

Deși ghidul nu recomandă un standard în defavoarea altora, societățile sunt îndrumate să adopte un standard de raportare privind sustenabilitatea recunoscut la nivel global ca bază pentru raportul lor. Societățile care intră sub incidența NFRD/CSRD pot avea în vedere o raportare conform Standardelor GRI până când EFRAG dezvoltă standardul european obligatoriu de raportare privind sustenabilitatea, având în vedere colaborarea strânsă dintre cele două organizații¹¹ și similitudinile acestora în ceea ce privește abordarea materialității.

Cadrele principale de raportare privind aspecte legate de mediu

CDP (în trecut Carbon Disclosure Project) ajută societățile, orașele și administrațiile să prezinte informații privind impactul lor asupra mediului prin intermediul unor chestionare standardizate. Temele vizate includ schimbările climatice, gestionarea apei și defrișarea. Informațiile furnizate de respondenți sunt punctate de CDP pentru a antrena poziția de lider în materie de mediu. În 2020, peste 9.600 de societăți cu capitalizare de peste 50% pe piața globală au prezentat informații despre mediu pe platforma CDP, ceea ce a făcut ca aceasta să devină principalul furnizor de studii despre mediu pentru investitori și alte părți interesate.

Climate Disclosure Standards Board (CDSB) a fost înființat în 2007 pentru a oferi societăților un cadru de prezentare a informațiilor despre mediu și despre schimbările climatice în rapoartele lor anuale

și integrate, care să fie la fel de riguroasă ca și prezentarea informațiilor financiare. CDSB găzduiește și [TCFD Knowledge Hub](#) (Platforma de cunoștințe TCFD) – o platformă care colectează resurse și instrumente relevante pentru a ajuta societățile să pună în aplicare recomandările TCFD.

TCFD a fost constituit de Consiliul pentru Stabilitate Financiară în anul 2015, pentru a ajuta societățile să prezinte informații privind abordarea lor în ceea ce privește managementul riscurilor și oportunităților legate de climă. În 2017, TCFD și-a publicat recomandările în patru domenii: guvernanta, strategie, gestionarea riscurilor și indicatori și ținte. Recomandările TCFD au apărut cu scopul de a reprezenta un cadru principal la nivel global pentru prezentarea de informații despre mediu, iar adoptarea acestora a fost încurajată de diferite organisme de reglementare. Pentru mai multe detalii privind raportarea despre climă și TCFD, consultați și **Secțiunea 5.2**.

Inițiative emergente

Taskforce on Nature-related Financial Disclosures (TNFD) este o nouă inițiativă globală care va dezvolta cadrul de prezentare de informații privind riscurile și de management al riscurilor pentru raportarea corporativă privind o serie amplă de riscuri și oportunități legate de natură (inclusiv riscuri asociate pierderii biodiversității și degradării ecosistemului). Cadrul va avea la bază modelul TCFD și va oferi societăților un set de recomandări pentru prezentarea de informații privind riscuri și oportunități legate de mediu. TNFD intenționează să lanseze cadrul în 2023.

Alte inițiative

Obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD-uri) constituie un set de 17 obiective de urmărit (și 169 de ținte conexe) adoptate de statele membre ale Organizației Națiunilor Unite în 2015, în cadrul Agendei 2030 pentru Dezvoltare Durabilă. Chiar dacă ODD-urile nu constituie un cadru de

raportare ca atare, acestea oferă un cadru util pe care societățile îl pot folosi pentru a stabili prioritatea eforturilor lor privind sustenabilitatea în vederea maximizării contribuțiilor lor pozitive și, totodată, a gestiona și a atenua impactul negativ care poate împiedica îndeplinirea ODD-urilor. Multe societăți au cartografiat ODD-urile, integrându-le în strategia lor de afaceri,

¹¹ <https://www.efrag.org/News/Project-516/EFRAG--GRI-landmark-Statement-of-Cooperation>

și le-au planificat și integrat în rapoartele lor vizând sustenabilitatea prin trimitere la acestea.

UN Global Compact este o inițiativă privind sustenabilitatea de prim plan care încurajează adoptarea unor practici de

afaceri responsabile. Începând din 2020, la aceasta participă peste 12.000 de societăți și 3.000 de instituții. Societățile semnatare trebuie să raporteze anual cu privire la zece principii acceptate universal în domeniile drepturilor omului, muncii, mediului și combaterii corupției.

Știați că?

Standarde și cadre de raportare diferite care fac referire la sustenabilitate se pot completa reciproc, iar societățile le pot utiliza împreună. Spre exemplu, unele societăți care publică rapoarte integrate folosesc atât Cadrul IR, cât și Standardele GRI. Alte societăți, inclusiv ArcelorMittal, Diageo și Nike folosesc seturi de standarde diferite, în special GRI și SASB, pentru a răspunde unor nevoi diferite ale stakeholderilor. În iulie 2020, SASB și GRI au publicat [A Practical Guide to Sustainability Reporting Using GRI and SASB Standards](#) (Ghid practic pentru raportarea privind sustenabilitatea folosind Standardele GRI și SASB) pentru a oferi orientări suplimentare cu privire la utilizarea ambelor standarde.

Către o armonizare mai bună

Chiar dacă au apărut, de-a lungul anilor, diferite standarde și cadre de raportare pentru a ajuta societățile să prezinte informații despre ESG, numărul standardelor și inițiativelor existente a generat confuzii în rândul societăților cu mai puțină experiență privind alegerea standardului sau cadrului pe care să îl aplice. Lipsa unei raportări standardizate a fost problematică și pentru investitori. Într-un efort de a armoniza abordările existente, cinci entități principale care au dezvoltat standarde și cadre – GRI, SASB, IIRC, CDSB și CDP au anunțat în noiembrie 2020 că au o viziune comună asupra unui sistem de raportare cuprinzător la nivel de întreprinderi care are în vedere prezentarea corelativă de informații financiare și despre sustenabilitate într-un raport integrat.¹² Mai târziu, în iunie 2021, SASB și IIRC au fuzionat într-o singură organizație – Value Reporting Foundation.

În noiembrie 2021, este preconizată o convergență suplimentară odată cu constituirea International Sustainability Standards Board (ISSB) de către IFRS Foundation¹³. ISSB va dezvolta un standard de raportare armonizat la nivel global pentru prezentarea de informații privind ESG, care satisface nevoile stakeholderilor domeniului financiar. De asemenea, până în iunie 2022, acesta va consolida organizația Value Reporting Foundation și CDSB.

În final, se acționează în prezent la nivelul UE pentru a dezvolta standardele UE de raportare care vizează sustenabilitatea pentru societățile supuse cerințelor de reglementare ale NFRD/CSRD. Standardele sunt prevăzute să aibă la bază și să contribuie la inițiative de standardizare la nivel internațional.

4.2 Formate de raportare

Informațiile privind ESG pot fi prezentate într-un raport anual, un raport de sine stătător privind sustenabilitatea sau un raport integrat care să combine cele două abordări prin interconectarea sustenabilității

societății cu performanța financiară a acesteia. Societățile pot selecta cel mai potrivit format de raportare pentru nevoile lor atât timp cât sunt respectate toate cerințele în materie de reglementare.

¹² <https://www.integratedreporting.org/news/a-shared-vision-for-a-comprehensive-globally-accepted-corporate-reporting-system/>

¹³ IFRS Foundation este organismul internațional care reglementează instituirea standardelor de contabilitate de la nivel global care au fost adoptate de sute de zone de jurisdicții din lume, inclusiv România.



Figura 7 – Formate de raportare

Raportul anual

Obiectivul principal al raportului anual este de a prezenta performanța financiară a societății din timpul anului de raportare. Întrucât riscurile și oportunitățile semnificative în materie de ESG pot avea un impact direct asupra pozițiilor financiare ale societății și a capacității acesteia de a crea valoare la nivelul întreprinderii pe termen scurt, mediu

și lung, din ce în ce mai multe societăți decid să își suplimenteze informațiile financiare prezentate cu informații și date privind ESG. Această prezentare de informații tinde să fie succintă pentru a fi în concordanță cu stilul raportării financiare. Cu toate acestea, se preconizează o creștere a presiunii exercitate asupra societăților de a prezenta mai multe informații privind ESG în cadrul rapoartelor lor financiare regulate.

Raportarea în concordanță cu cerințele NFRD/CSRD

În România, societățile care intră sub incidența NFRD au acum posibilitatea de a prezenta informațiile cerute în materie de ESG fie într-un raport de management, fie într-un raport separat, care nu face parte din raportul de management (de exemplu, un raport privind sustenabilitatea), cu condiția ca termenul de publicare a unui astfel de raport să nu depășească șase luni de la data depunerii bilanțului. Cu toate acestea, după intrarea în vigoare a CSRD, această opțiune nu va mai fi disponibilă, iar informațiile ESG solicitate vor trebui publicate în raportul de management. În plus, societățile vor trebui să-și întocmească declarațiile financiare și raportul de management în format XHTML și să raporteze informații sub formă de „etichetare” digitală, pentru a putea fi citite automat și să fie introduse în punctul unic de acces european (ESAP), aflat în prezent în curs de dezvoltare.

Raportul de sustenabilitate

Raportul de sustenabilitate permite societăților să își prezinte informațiile relevante în materie de ESG într-un singur document specific. Această opțiune oferă societăților cea mai mare flexibilitate în ceea ce privește structura și cuprinsul raportului. Se recomandă ca societățile să

folosească un standard de raportare privind sustenabilitatea recunoscut la nivel global, cum ar fi GRI sau SASB, pentru a dezvolta conținutul rapoartelor lor și pentru a spori consecvența și comparabilitatea informațiilor raportate. Auditarea terță externă poate ajuta mai mult la sporirea credibilității informațiilor și datelor raportate în materie de ESG.

Perioada de raportare

Cele mai bune practici stipulează ca publicarea raportului de sustenabilitate și a raportului anual să aibă loc relativ în același timp, pentru a permite utilizatorilor să le citească împreună ca și pachet complet de informații.

Asigurarea conectivității între raportul anual și cel privind sustenabilitatea

Societățile ar trebui să se asigure că informațiile publicate în raportul de sustenabilitate sunt în concordanță și comparabile cu informațiile prezentate în raportul anual (mai exact, că acestea vizează aceeași perioadă). O practică bună este să se facă trimiteri încrucișate în cele două documente pentru a spori gradul de conectivitate a informațiilor.

Raportul integrat

Raportul integrat interconectează raportul financiar și cel de sustenabilitate într-un singur document. Obiectivul raportului este de a demonstra modul în care aspectele ESG sunt legate de modelul de afaceri al societății

și cu strategia acesteia de a stimula crearea de valoare. Acest format este adesea ales de către societăți mai mari care au instituit sisteme de management ESG. Raportarea integrată este promovată de IIRC și oferă orientări suplimentare pentru societățile care doresc să folosească acest format.



5. Raportarea privind schimbările climatice



Din acest capitol, veți afla:

- De ce este esențial pentru societăți să raporteze informații legate de climă?
- Cum poate cadrul TCFD să îndrume raportarea de către societăți cu privire la climă?
- Cu ce riscuri legate de climă se pot confrunta societățile?
- Cum se dezvoltă o abordare etapizată a raportării privind clima?

5.1 Clima în contextul mai amplu al aspectelor privind ESG

În condițiile în care schimbările climatice continuă să predomine pe agenda politicianilor, societății civile și a factorilor de reglementare, este esențial ca societățile să își reducă amprenta de carbon și să comunice în mod transparent cum gestionează impactul pe care îl produc acestea la nivel climatic.

Evenimentele meteorologice extreme și lipsa de măsuri privind schimbările climatice au fost identificate în Raportul despre riscurile globale ale Forumului Economic Mondial ca fiind cele mai mari riscuri cu care se confruntă societatea.¹⁴ Crește impulsul politic de accelerare a tranziției către o economie cu emisii scăzute de carbon, acesta fiind antrenat de măsurile de reglementare care vizează să limiteze emisiile GES și să sporească transparența pe piață a riscurilor asociate schimbărilor climatice. Acest lucru are implicații semnificative pentru societăți și investitori.

Sectorul financiar va juca un rol critic în mobilizarea de capital pentru facilitarea tranziției către neutralitatea carbonului. Mulți investitori de la nivel global acordă deja prioritate schimbărilor climatice și emisiilor de dioxid de carbon atunci când iau decizii cu privire la alocarea de fonduri. Acești investitori se îndepărtează tot mai mult de societățile care nu își gestionează riscurile asociate schimbărilor climatice, orientându-se spre cele care au pus în aplicare strategii și ținte de decarbonizare și care își comunică în mod clar abordarea în ceea ce privește gestionarea riscurilor aferente.

Chiar dacă este important pentru societăți să prezinte informații despre toate aspectele semnificative în materie de ESG, urgența de a aborda criza climatică a condus la creșterea cererii din partea comunității de investiții în ceea ce privește o prezentare de informații despre climă de înaltă calitate și utile pentru luarea deciziilor.

¹⁴ <https://www.weforum.org/reports/the-global-risks-report-2021>

5.2 Recomandările TCFD

TCFD a fost constituit în anul 2015 de Consiliul pentru Stabilitate Financiară, pentru a satisface nevoile piețelor financiare în ceea ce privește o raportare mai extinsă și consecventă în materie de climă. În anul 2017, acesta și-a prezentat recomandările în patru domenii-cheie: guvernanta, strategie, managementul riscurilor,

ținte și indicatori, prezentate în **Figura 10** de mai jos. Aceste recomandări prevăd un cadru comun pe care societățile și investitorii îl pot folosi pentru a elabora publicații eficiente de informații care vizează clima și pentru a-și evalua și gestiona expunerea la riscurile asociate schimbărilor climatice.

GUVERNANȚĂ	STRATEGIE	MANAGEMENTUL RISCURILOR	INDICATORI ȘI ȚINTE
Prezentarea informațiilor privind guvernanta organizației în jurul riscurilor și oportunităților legate de climă.	Prezentarea impactului efectiv și potențial al riscurilor și oportunităților legate de climă asupra activităților, strategiei și planificării financiare ale organizației, în cazul în care aceste informații sunt semnificative.	Prezentarea modului în care organizația identifică, evaluează și gestionează riscurile legate de climă.	Prezentarea indicatorilor și țăintelor folosite pentru evaluarea și managementul riscurilor și oportunităților relevante legate de climă în cazul în care astfel de informații sunt semnificative.
a. Descrierea informațiilor privind guvernanta organizației cu privire la riscurile și oportunitățile legate de climă.	a. Descrierea riscurilor și oportunităților legate de climă pe care le-a identificat organizația pe termen scurt, mediu și lung.	a. Descrierea proceselor organizației destinate identificării și evaluării riscurilor legate de climă.	a. Prezentarea indicatorilor folosiți de către organizație pentru a evalua riscurile și oportunitățile legate de climă în concordanță cu strategia și procesul său de gestionare a riscurilor.
b. Descrierea rolului organelor de conducere în evaluarea și managementul riscurilor și oportunităților legate de climă.	b. Descrierea impactului riscurilor și oportunităților legate de climă asupra activităților, strategiei și planificării financiare ale organizației.	b. Descrierea proceselor organizației destinate gestionării riscurilor legate de climă.	b. Prezentarea clasificării emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) în Domeniul de aplicare 1, Domeniul de aplicare 2 și, dacă e cazul, Domeniul de aplicare 3, precum și a riscurilor aferente.
	c. Descrierea rezilienței strategiei organizației, ținând cont de diferite scenarii legate de climă, inclusiv de scenariul scăderii temperaturii cu până la 2 grade Celsius.	c. Descrierea modului în care procesele de identificare, evaluare și gestionare a riscurilor legate de climă sunt integrate în sistemul general de gestionare a riscurilor al organizației.	c. Descrierea țăintelor folosite de către organizație pentru a gestiona riscurile și oportunitățile legate de climă, precum și a performanței în raport cu țintele.

Figura 8 – Recomandările TCFD¹⁵

¹⁵ TCFD. *Recomandările Grupului operativ pentru publicarea informațiilor financiare referitoare la schimbările climatice. Raportul anual (publ. în iunie 2017).* <https://www.fsb-tcf.org/recommendations/>

Încă de la publicare, recomandările TCFD au beneficiat de sprijinul a aproximativ 2.700 de organizații semnatare din toată lumea, reprezentând sectorul public și cel privat. Adoptarea acestora este încurajată și de autoritățile de reglementare. Spre exemplu, Orientările fără caracter obligatoriu privind raportarea informațiilor legate de climă (care suplimentează NFRD) se referă la

recomandările TCFD ca fiind „recunoscute la scară largă ca orientări legitime privind raportarea de informații legate de climă, semnificative din punct de vedere financiar”.¹⁶ CSRD este prevăzută a integra mai mult cadrul TCFD în legislația UE. Unele guverne, inclusiv Regatul Unit, au introdus deja raportarea obligatorie prevăzută de TCFD.¹⁷

5.3 Înțelegerea riscurilor și oportunităților legate de climă

Întrucât transparența expunerii întreprinderilor la riscurile legate de climă este un element fundamental al cadrului TCFD, este important pentru societăți să dezvolte o înțelegere profundă a riscurilor potențiale legate de climă cu care se pot confrunta. Riscurile legate de climă se referă la orice impact negativ potențial generat

de schimbările climatice. Acestea pot fi împărțite în riscuri asociate tranziției către o economie cu emisii scăzute de carbon (riscuri de tranziție) și riscuri asociate efectelor fizice ale schimbărilor climatice (riscuri fizice), după cum sunt prezentate în **Figura 9**.

RISURILE DE TRANZIȚIE		RISURILE FIZICE
Riscurile asociate tranziției către o economie cu emisii scăzute de carbon		Efectele fizice ale schimbărilor climatice
Riscurile de politică/juridice	Riscurile tehnologice	Riscurile acute
Riscurile care decurg din reglementările actuale și cele emergente; riscurile de litigiu	Costurile asociate investițiilor în tehnologii favorabile climei	Riscurile determinate de evenimentele meteorologice extreme, cum ar fi seceta, inundațiile sau incendiile
Riscurile de piață	Riscurile reputaționale	Riscurile cronice
Riscurile care decurg din schimbarea preferințelor consumatorilor; creșterea costurilor materiilor prime	Riscurile asociate percepției stakeholderilor asupra unei organizații ca fiind în urmă în materie de climă	Riscurile generate de schimbările pe termen lung ale profilurilor climatice, cum ar fi creșterea temperaturii sau a nivelului mării

Figura 9 – Exemple de riscuri legate de climă de tranziție și fizice

Atât riscurile fizice, cât și cele de tranziție pot afecta poziția financiară a societății (mai exact, activele, pasivele, veniturile și costurile), precum și accesul la capital și finanțare. Din aceste motive, investitorii și alți furnizori de capital sunt din ce în ce mai interesați de problema dacă și cum evaluează și gestionează societățile respectivele riscuri.

Oportunitățile legate de climă reprezintă orice efecte potențiale pozitive generate de schimbările climatice, cum ar fi câștigurile potențiale la nivelul eficienței și economiile de costuri sau dezvoltarea de tehnologii inovatoare.

¹⁶ Ghid privind raportarea informațiilor nefinanciare: Supliment privind raportarea informațiilor legate de climă, p. 4 (publ. la 20 iunie 2019). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A52019XC0620%2801%29>

¹⁷ <https://www.gov.uk/government/news/uk-to-enshrine-mandatory-climate-disclosures-for-largest-companies-in-law>

5.4 Importanța primului pas

După ce societatea identifică riscurile legate de climă la care este expusă, aceasta poate începe să le integreze în procesul de dezvoltare a strategiei și de management al riscurilor. Este important pentru consiliul de administrație și pentru personalul de conducere de nivel superior să se implice în acest proces pentru a transmite un semnal puternic referitor la importanța gestionării acestei teme. Investitorii și alte părți interesate doresc să știe care este cel mai înalt organ de guvernanță care supraveghează aspecte legate de climă și cum sunt atribuite responsabilitățile aferente în cadrul organizației. Asigurarea transparenței privind guvernanta în materie de climă ajută cititorii să înțeleagă dacă aspectele legate de climă beneficiază de atenția cuvenită din partea consiliului de administrație și a conducerii. Cadrul și resursele TCFD disponibile pe platforma [TCFD Knowledge Hub](#) prezintă orientări asupra modului de concepere a unei abordări eficiente privind gestionarea riscurilor și identificarea elementelor pe care ar trebui să le cuprindă.

Chiar dacă recomandările TCFD oferă un cadru util pentru evaluarea, gestionarea și raportarea riscurilor legate de climă, nivelul de detaliu impus poate să pară copleșitor pentru acele societăți care nu au raportat încă în mod cuprinzător cu privire la abordarea lor privind schimbările climatice. Însă, acest lucru nu trebuie să descurajeze societățile de la a începe să pună în aplicare recomandările TCFD. Sugestiile următoare ar putea ajuta societățile să înceapă să pună în aplicare cadrul TCFD pentru prima dată:

1. Adaptați nivelul de raportare la situația de expunere a societății la riscurile legate de climă

Cu cât societatea este mai mare și mai expusă riscurilor legate de climă, cu atât investitorii vor căuta mai multe informații despre abordarea acelei societăți în ceea ce privește managementul acestora. De regulă, societățile care funcționează în sectoare cu o expunere semnificativă la schimbările

climatice, cum ar fi industria extractivă, utilitățile electrice, siderurgia și producția de ciment, agricultura și transporturile, trebuie să prezinte informații detaliate despre climă, cu respectarea recomandărilor TCFD indiferent de mărimea lor.

2. Indicați angajamentul față de punerea în aplicare a recomandărilor TCFD

Mărimea societății și resursele disponibile sunt elemente importante de luat în considerare atunci când se decide dacă se pun în aplicare recomandările TCFD și cât de detaliat să fie raportul. Multe societăți mai mici ar putea considera că nu dețin resurse suficiente pentru a prelua integral recomandările TCFD. Însă acest proces poate fi împărțit în etape, iar societățile pot să își extindă treptat raportarea legată de climă pe măsură ce își consolidează capacitatea. Informarea stakeholderilor cu privire la faptul că intenționați să respectați cadrul TCFD și furnizarea unui calendar de implementare a acestuia constituie semnale în sensul că societatea recunoaște importanța sporirii transparenței cu privire la aspectele legate de climă.

3. Prezentarea indicatorilor de performanță privind emisiile de carbon

Toate societățile, indiferent de mărimea lor, trebuie să prezinte informații despre emisiile GES generate în cadrul operațiunilor lor și despre măsurile luate pentru a le reduce. Fixarea unor ținte cantitative pentru reducerea emisiilor GES generate de societate și/sau creșterea gradului de utilizare a surselor de energie regenerabile poate contribui mai mult la consolidarea eforturilor sale în materie de gestionare a carbonului. La nivel global, un număr tot mai mare de societăți își fixează ținte de emisii de carbon în concordanță cu știința privind schimbările climatice (așa-numitele ținte bazate pe știință). Societățile interesate de explorarea aspectelor referitoare la fixarea țintelor bazate pe știință sunt încurajate să consulte site-ul web [Science Based Targets Initiative](#), pentru detalii suplimentare.

6. Raportarea ESG pe etape



Din acest capitol, veți afla:

- Ce este materialitatea și cum se stabilește care sunt aspectele ESG semnificative pentru societate?
- Cum se obține feedback din partea stakeholderilor?
- Ce elemente ar trebui să includeți în raportul de sustenabilitate?
- Cum se aliază raportarea ESG la nevoile și așteptările investitorilor?

Diagrama de mai jos prezintă cinci etape pe care societățile trebuie să le ia în considerare atunci când își întocmesc rapoartele de sustenabilitate.



Figura 10 – Elaborarea unui raport de sustenabilitate printr-un proces pas cu pas

6.1 Identificarea aspectelor materiale ESG

Societățile ar putea fi expuse unei varietăți ample de aspecte ce țin de ESG. Este esențial pentru o societate să folosească procesul materialității pentru a identifica și a prioritiza acele aspecte care ar putea avea un impact semnificativ asupra reușitei activității sale în vederea dezvoltării unei strategii eficiente și asigurării unei comunicări eficiente cu stakeholderii.

Procesul de definire a conținutului raportului de sustenabilitate ar trebui să înceapă de la analiza materialității și de la comunicarea cu stakeholderii. Aceste două exerciții trebuie să le ofere societăților datele necesare pentru a stabili aspectele ESG relevante pentru operațiunile lor economice și pentru stakeholderii lor și pentru a stabili prioritatea acestora în consecință.

Ce presupune materialitatea?

Conceptul materialității vine din contabilitatea financiară și din prezentarea de informații financiare. În domeniul respectiv, informațiile sunt considerate a fi semnificative dacă omiterea, declararea greșită sau ascunderea acestora ar putea influența deciziile economice ale utilizatorilor declarațiilor financiare.¹⁸ În contextul sustenabilității, materialitatea poate fi evaluată din două perspective, ceea ce face ca definiția să fie oarecum mai amplă:

- **Materialitatea financiară**, care se referă la impactul potențial (pozitiv sau negativ) pe care l-ar putea avea aspectele privind sustenabilitatea asupra performanței financiare a unei organizații și
- **Materialitatea de mediu și socială**, care se referă la impactul pe care l-ar putea avea operațiunile societății asupra mediului și a societății.

Atunci când sunt analizate împreună, aceste două perspective creează o **perspectivă de**

dublă materialitate. Regulamentele UE, în special viitorul CSRD, solicită societăților să aplice perspectiva materialității duble la definirea conținutului rapoartelor lor. Aceasta înseamnă că societățile trebuie să prezinte modul în care riscurile și oportunitățile în materie de ESG le pot afecta operațiunile (perspectiva aportului din exterior spre centru sau „outside-in”) și modul în care acestea afectează mediul și societatea în ansamblu (perspectiva aportului din centru spre exterior sau „inside-out”).

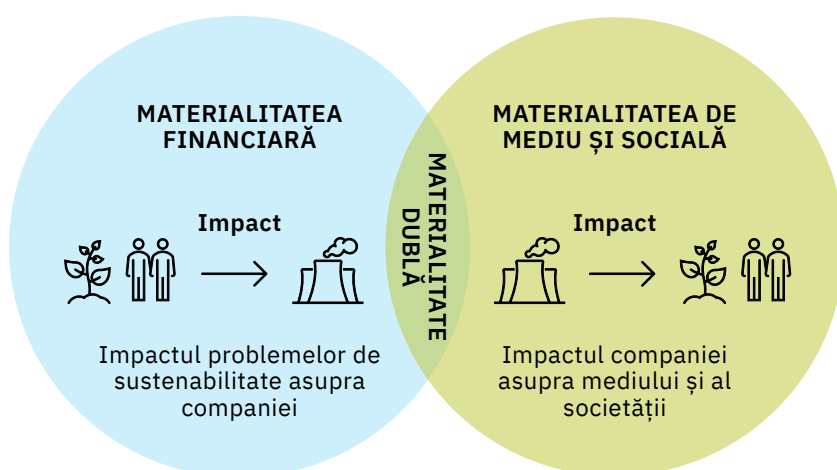


Figura 11 –Perspectivă Dublă Materialitate

Majoritatea standardelor și cadrelor de raportare privind sustenabilitatea aplică propria definiție a materialității, care depinde de tipul de public vizat. Spre exemplu, definiția materialității dată de GRI pune accentul pe impactul unei societăți asupra stakeholderilor (cum ar fi clienții și angajații) și a mediului. Pe de altă parte, IIRC, SASB și TCFD pun accentul pe materialitatea financiară, întrucât acestea au fost proiectate pentru a facilita prezentarea de informații către investitori și alte părți interesate financiare.

Cum se identifică aspectele materiale ESG?

Nu există o metodă universală de evaluare a materialității, iar societățile ar trebui să o

¹⁸ Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate, <https://www.ifrs.org/news-and-events/news/2018/10/iasb-clarifies-its-definition-of-material/>

adopte pe cea mai potrivită pentru nevoile lor și împrejurările unice ale activității economice. Acestea fiind spuse, există măsuri pe care le pot lua societățile pentru a identifica aspectele materiale ESG.

1. Utilizați standardele și instrumentele din industrie pentru a stabili care dintre aspectele ESG sunt considerate materiale în industria societății.

Societățile din aceeași industrie ar putea fi expuse unor riscuri și oportunități ESG similare. Instrumente precum [SASB Materiality Finder and Materiality Map](#) pot fi un bun punct de pornire pentru întocmirea unei liste de teme care ar putea fi relevante pentru organizația dumneavoastră. Analizarea rapoartelor de sustenabilitate ale concurenței poate aduce informații suplimentare despre ceea ce este considerat a fi relevant pentru entitățile omoloage.

2. Evaluați aspectele ESG identificate prin prisma modelului de afaceri al societății și a împrejurărilor specifice societății.

După ce s-a întocmit o listă complexă de

aspecte ESG cu potențial semnificativ, aceasta ar trebui examinată în raport cu aspecte precum: strategia economică a societății, valorile și obiectivele acesteia, precum și structura operațională și principalele riscuri de pe lanțul valoric.

3. Solicitați contribuția stakeholderilor

Nevoile și așteptările stakeholderilor societății (inclusiv investitori) sunt aspecte importante de luat în calcul. Comunicarea regulată cu stakeholderii vă va permite să înțelegeți mai bine ce este relevant pentru acestea și să integrați informațiile în procesul propriu de evaluare a materialității.

4. Stabiliți priorități. Este posibil ca aspectele pe care le-ați identificat acționând conform indicațiilor de mai sus să nu aibă aceeași importanță unele în raport cu altele. Astfel, este important pentru societăți să decidă care sunt cele mai relevante aspecte din perspectiva strategiei lor economice și a așteptărilor stakeholderilor și, ca atare, să își stabilească o prioritate a eforturilor.

Atunci când se stabilește importanța a diferite aspecte ESG, societățile ar putea să considere utile următoarele întrebări:

- Are aspectul un impact financiar semnificativ asupra societății?
- Este acesta reglementat prin lege sau prin standarde și coduri specifice industriei?
- Este acesta important din punct de vedere strategic pentru societate?
- Cum este acesta perceput de către stakeholderi?

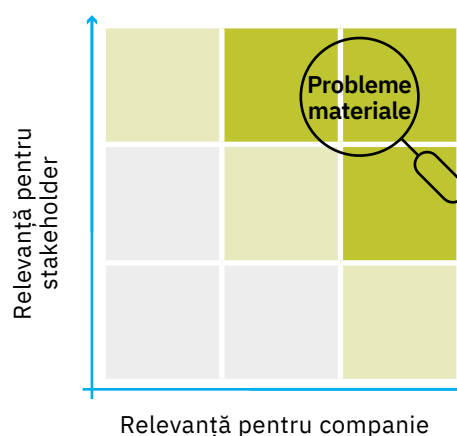


Figura 12 – Exemplu de matrice de materialitate

În final, trebuie precizat că evaluarea materialității este un proces dinamic și trebuie să fie văzută ca un exercițiu permanent. Mediul în care își desfășoară activitatea societățile se schimbă rapid, la fel ca și așteptările stakeholderilor unei

societăți. Așadar, societățile ar trebui să își revizuiască în mod regulat temele legate de ESG pentru a se asigura că nu lipsesc aspecte importante și că informațiile raportate sunt în continuare semnificative.

Importanța comunicării cu stakeholderii

În cadrul procesului de evaluare a materialității, se așteaptă din partea societăților să comunice cu stakeholderii relevanți pentru a înțelege așteptările și preocupările acestora.

Societățile ar putea folosi diferite modalități de comunicare cu principalii stakeholderi și să le solicite feedback în mod proactiv.

Printre exemplele obișnuite se află:

- Activitățile de comunicare cu investitorii și analiștii ESG (mai exact, întâlniri și prezentări itinerante pentru investitori)
- Grupuri de consultare cu stakeholderii
- Sondaje (sondaje privind satisfacția angajaților, sondaje privind satisfacția clienților etc.)
- Interviuri țintite

În raportul de sustenabilitate, o societate ar trebui să prezinte aspectele materiale ESG și să explice de ce sunt acestea relevante nu doar pentru activitatea sa, ci și pentru diverse grupuri de stakeholderi interni și externi. De asemenea, se recomandă să se descrie procesul de evaluare a materialității și principalii stakeholderi identificați, precum și modul în care societatea comunică cu aceștia.

6.2 Descrieți strategia și obiectivele de sustenabilitate

STRATEGIA DE SUSTENABILITATE

- Definește ambițiile societății în materie de ESG
- Ia în considerare riscurile și oportunitățile ESG, precum și așteptările stakeholderilor
- Este compatibilă cu strategia corporativă mai amplă

OBIECTIVE

- Sunt esențiale pentru urmărirea și monitorizarea performanței în domenii-cheie privind ESG
- Ajută la stimularea progreselor prin analize regulate ale performanței

Strategia privind sustenabilitatea clarifică ambițiile în materie de ESG ale societății și facilitează comunicarea acestora către publicul vizat intern și extern. Aceasta ar trebui să fie corelată cu riscurile și oportunitățile semnificative în materie de ESG și să explice principalele acțiuni și reacții pentru a aborda fiecare dintre aceste aspecte. În final, ar trebui să existe o descriere a modului în care aceste acțiuni se încadrează sau se integrează în strategia corporativă mai amplă.

În plus, pentru fiecare dintre aspectele-cheie în materie de ESG identificate, ar trebui să se stabilească KPIs sau indicatori

relevanți pentru a evalua performanța și a stimula progresul. Dacă este cazul, ar trebui să se fixeze și obiective, existând posibilitatea ca modul de fixare a acestora să difere. În unele cazuri, este o chestiune de menținere a performanței, cum ar fi asigurarea, prin intermediul unor acțiuni de audit, a respectării constante a politicii privind drepturile omului pe lanțul de aprovizionare, sau de menținere a nivelului zero de accidente în cadrul operațiunilor din teren. În alte cazuri, se pot fixa obiective cantitative la termen pentru a reduce emisiile sau deșeurile, ori pentru a spori eficiența resurselor.

Se recomandă ca societatea să explice modul în care aspectele materiale ESG identificate se integrează în strategia de sustenabilitate și ce obiective au fost fixate pentru a stimula în continuare progresul în domeniile respective.

6.3 Descrieți strategia privind guvernarea

ROLURI ȘI RESPONSABILITĂȚI ATRIBUITE

- Sunt esențiale pentru implementarea eficientă a strategiei de sustenabilitate
- Semnalează dacă există o abordare de sus în jos pentru managementul aspectelor de sustenabilitate
- Ar trebui să se specifice responsabilitățile de supraveghere ale consiliului de administrație și responsabilitatea pentru implementarea curentă a strategiei de sustenabilitate

POLITICI ȘI PROCEDURI

- Sunt necesare pentru operaționalizarea strategiei de sustenabilitate
- Prezintă angajamentele societății în domeniile-cheie în materie de ESG
- Specifică orientările și regulile pentru implementarea strategiei
- Prezintă planuri de acțiune pentru gestionarea consecventă a riscurilor ESG

Roluri și responsabilități atribuite

Asumarea răspunderii este esențială pentru asigurarea implementării eficiente a strategiei. La nivelul consiliului de administrație ar trebui să se stabilească responsabilitatea și supravegherea la cel mai înalt nivel pentru aspecte privind ESG, iar acesta ar trebui să primească în mod regulat analize și actualizări privind performanța generală și incidentele semnificative. Aceasta garantează acordarea unei atenții corespunzătoare, oferă semnale tuturor părților că societatea tratează aceste aspecte cu seriozitate și ajută la abordarea chestiunilor mai dificile. De asemenea, aceasta ajută la creșterea gradului de răspundere și poate servi drept indicator de măsurare a angajamentului conducerii față de asigurarea sustenabilității.

Responsabilitatea curentă pentru implementarea și gestionarea ambițiilor în materie de ESG ar trebui să aparțină unei persoane sau unei echipe. Ar trebui să existe fișe de post oficiale și sarcini atribuite clar în materie de ESG pentru a asigura faptul că persoana numită este autorizată în acest sens și că acesteia i se acordă timpul necesar pentru a îndeplini sarcinile.

Ar trebui să fie luate în considerare și resursele. Aici se include nu doar atribuirea de responsabilități, ci și asigurarea că persoanele

selectate dețin calificările și competențele adecvate, precum și că există un buget financiar pentru îndeplinirea sarcinilor.

Politici și proceduri

Politicele prezintă angajamentele societății în ceea ce privește aspectele legate de ESG și prevăd orientări și norme care stabilesc modul în care ar trebui – sau nu ar trebui – să fie implementată strategia. Întrucât chestiunile legate de ESG sunt integrate în multe aspecte ale operațiunilor unei societăți – inclusiv gestionarea lanțului de aprovizionare, achizițiile, mediul de lucru intern, sănătatea și securitatea, activitatea de marketing, comunicarea, relațiile cu comunitatea și conformarea – este foarte posibil ca aspectele ESG să fie integrate în mai multe politici diferite. Spre exemplu:

- o politică privind mediul prezintă abordarea societății în ceea ce privește gestionarea aspectelor de mediu, inclusiv a emisiilor GES, a utilizării energiei, a utilizării apei, a poluării și a deșeurilor, precum și a impactului asupra biodiversității;
- o politică a drepturilor omului prezintă poziția societății față de acestea în cadrul propriilor operațiuni, precum și pe lanțul de aprovizionare și canalele de distribuție;

- o politică de etică în afaceri (denumită și cod deontologic sau etică profesională) definește standardele de etică și conduită profesională la care aderă societatea, precum și conduita și comportamentul la care aceasta se așteaptă sau pe care le impune angajaților și contractanților săi.

În plus, sunt necesare proceduri scrise și oficializate în materie de ESG pentru a garanta faptul că aceste chestiuni sunt tratate în mod consecvent, permanent și fiabil în timp. Acestea ar trebui să fie adaptate la mărimea și complexitatea riscurilor și oportunităților ESG cu care se confruntă sau pe care le are societatea.

Procedurile pot fi structurate în diferite moduri și ar putea fi definite în funcție

de principalele activități, piețe, produse sau servicii ale societății. Este deosebit de relevant să se descrie modul în care riscurile și oportunitățile principale în materie de ESG sunt identificate, estimate sau evaluate, gestionate și integrate în procesele și procedurile generale de management al riscurilor ale societății. Incorporarea riscurilor de mediu și sociale în procesele generale de management a riscurilor societății ajută la consolidarea sustenabilității în operațiunile economice și procesul decizional strategic. Ar trebui să se stabilească, de asemenea, analize și proceduri de audit la nivel intern, precum și procese de audit extern acolo unde este cazul.

6.4 Activități și rezultate actuale

Raportarea în materie de ESG este o etapă finală dintr-un ciclu administrativ, care sintetizează activitatea și performanța ESG pe o perioadă de timp. Ca atare, raportarea în materie de ESG ar trebui să fie o reflectare a acestui proces, nu un obiectiv în sine.

În raportul de sustenabilitate, societatea ar trebui să prezinte acțiunile pe care le-a

întreprins în domeniile ESG de pe lista de priorități și evoluția sa în raport cu țintele sau obiectivele sale. Prezentarea unor indicatori cantitativi relevanți, alături de o prezentare la nivel calitativ ajută la ilustrarea progresului și oferă un context suplimentar datelor prezentate.

6.5 Ridicarea la nivelul așteptărilor investitorilor

Investitorii sunt utilizatori importanți ai informațiilor oferite de societate cu privire la sustenabilitate. Prin urmare, societățile ar trebui să acorde atenție nevoilor de informare ale acestora. Recomandările de mai jos oferă îndrumări suplimentare cu privire la modul de prezentare a informațiilor ESG într-o formulă care să asigure ridicarea la nivelul așteptărilor investitorilor și ale analiștilor ESG.

1. Stabiliți prioritatea informațiilor semnificative

Investitorii și analiștii ESG sunt interesați în primul rând de acele aspecte privind ESG

care sunt semnificative. Aceasta înseamnă aspectele care ar putea avea un impact semnificativ asupra performanței financiare a societății și asupra capacității acesteia de a crea valoare pe termen scurt, mediu și lung. Prin urmare, societățile ar trebui să își dezvolte raportul în jurul riscurilor și oportunităților în materie de ESG și în domeniul economic, de mediu și social în care există un impact semnificativ. De asemenea, se recomandă ca raportul să își păstreze orientarea și concizia și să se evite raportarea de informații excesive și irelevante, întrucât astfel s-ar putea genera confuzie sau s-ar pierde mesaje-cheie.

2. Asigurați-vă că informațiile-cheie sunt ușor de găsit

Investitorii preferă o raportare bine structurată, care permite să se găsească ușor informații și date relevante. Societățile ar trebui să aibă în vedere includerea în raportul lor a unui rezumat care să evidențieze performanța societății privind sustenabilitatea în domeniile ESG prioritare, precum și țintele și KPIs aferenți. Sintetizarea mesajelor-cheie prin enumerare punctată și prezentarea indicatorilor de performanță aferenți în formă tabelară vor îmbunătăți mai mult capacitatea de căutare în interiorul raportului. În final, societățile ar trebui să se asigure că sunt incluse legături către toate politicile la care se face trimitere și la alte materiale care ar putea ajuta la oferirea unui context suplimentar în ceea ce privește soliditatea angajamentelor și a programelor de management al societății.

3. Stabiliți prioritatea datelor cantitative

Mulți investitori tind să aibă o preferință pentru datele cantitative, întrucât este mai ușor să se facă o comparație între societăți. Se recomandă să se ofere astfel de date sub formă tabelară sau în diagrame. De asemenea, societățile ar trebui să includă și o descriere narativă pentru a ajuta cititorii să înțeleagă orice schimbări semnificative de la un an de raportare la altul, precum și evoluția în raport cu țintele implementate. În final, este o practică bună să se prezinte în mod agregat toți KPIs privind sustenabilitatea într-un tabel care să cuprindă ultimii trei ani de raportare. De regulă, un astfel de tabel este inclus la sfârșitul raportului.

4. Prezentați performanța în perspectivă

În afară de performanța și datele istorice,

investitorii sunt interesați și de direcția spre care se îndreaptă societatea. Prezentarea țăintelor cuantificabile în domeniile-cheie ale ESG, precum și a planurilor de acțiune aferente pentru atingerea acestora vor ajuta investitorii să măsoare nivelul de ambiție al societății în ceea ce privește gestionarea aspectelor vizând sustenabilitatea. Societățile ar trebui să asigure transparență și în ceea ce privește provocările, oportunitățile și tendințele industriei anticipate, precum și în ceea ce privește modul în care acestea le vor aborda.

5. Prezentați-vă performanța în mod obiectiv și echilibrat

Informațiile prezentate ar trebui să fie obiective și echilibrate, incluzând atât evoluții pozitive, cât și evoluții negative. Omiterea sau ascunderea de informații semnificative privind ESG ar putea lăsa impresia că societatea ascunde ceva și afectează credibilitatea informațiilor prezentate de către societate. Societățile trebuie să explice domeniul de aplicare și limitele informațiilor raportate, în special atunci când anumite informații se referă doar parțial la activitățile sau la filialele lor.

6. Asigurați credibilitatea prin date raportate cu auditare externă

Investitorii caută date fiabile și de calitate superioară. La fel ca în cazul raportării financiare, asigurarea externă independentă a raportării de sustenabilitate poate contribui la sporirea încrederii cititorilor în ceea ce privește credibilitatea informațiilor raportate. În timp ce, în România, această practică este folosită doar de câteva societăți, tot mai multe societăți de la nivel global angajează un furnizor de audit independent pentru evaluarea credibilității informațiilor raportate.¹⁹

Nivelurile de asigurare externă

Asigurarea externă poate fi oferită la nivel rezonabil sau limitat. Nivelul de asigurare reflectă amploarea și profunzimea procesului de asigurare. Nivelul de asigurare rezonabil indică un proces mai complex care poate fi comparat cu un audit al declarațiilor financiare. Pe de altă parte, o asigurare la nivel limitat este mai puțin detaliată și astfel asigură un grad de încredere mai redus.

Anticiparea evoluțiilor în materie de reglementare

În prezent, societățile din România care intră sub incidența NFRD nu trebuie să supună informațiile raportate cu privire la sustenabilitate unui audit extern. Acest lucru ar putea să se schimbe odată cu adoptarea CSRD, care va impune societăților să solicite o auditare limitată a informațiilor prezentate cu privire la sustenabilitate.

¹⁹ <https://home.kpmg/xx/en/home/insights/2020/11/the-time-has-come-survey-of-sustainability-reporting.html>

Anexe



Anexa A

Recomandări privind divulgarea de informații.

Pentru a facilita comunicarea cu investitorii și cu alți stakeholderi, este prezentată mai jos o listă de recomandări de informații prezentate și de KPIs. Acestea sunt împărțite în cinci domenii: Informații generale, guvernanta corporativă, standarde de etică profesională, aspecte sociale și aspecte de mediu. Pentru fiecare domeniu, se prezintă un set de indicatori calitativi și cantitativi de bază. Acești indicatori iau în considerare cerințele anticipate în materie de reglementare din NFRD/CSRD. În plus, aceștia au la bază standardele internaționale de raportare privind sustenabilitatea și fac trimitere la cadre și resurse relevante pe care societățile le-ar putea avea în vedere cu titlu suplimentar. Pentru identificarea indicatorilor pe fondul cadrelor de reglementare și al standardelor de raportare privind sustenabilitatea, vă rugăm să consultați **Figura 14**.

Mai mulți indicatori au fost marcați ca având potențial de a nu fi relevanți pentru toate societățile. Așadar, societățile ar trebui să decidă la nivel individual dacă aceștia sunt semnificativi pentru activitatea lor economică și dacă merită să se prezinte informații despre aceștia. **Figura 13** de mai jos oferă o imagine de ansamblu asupra indicatorilor recomandați și a relevanței acestora în diferite sectoare. În final, ar trebui să se sublinieze faptul că ghidul nu oferă o listă exhaustivă a indicatorilor și a sferelor din care să se prezinte informații. Societățile sunt așadar încurajate să depășească nivelul de prezentare a informațiilor recomandate și să identifice și să prezinte suplimentar aspecte în materie de ESG și KPIs care prezintă semnificație pentru operațiunile lor și împrejurările specifice ale societății.



Indicador de prezentare		Bunuri de consum	Servicii medicale	Domeniul financiar	Industria extractivă	Utilități	Domeniul industrial	IT și comunicații	Comerț și servicii
Gen.	Modelul de afaceri	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
	Integrarea sustenabilității	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
	Guvernanța în materie de sustenabilitate	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
Guvernanța	Conformitatea cu Codul privind guvernanța corporativă	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
	Diversitatea de gen în consiliul de administrație	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
	Independența consiliului de administrație	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
	Codul deontologic	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
	Politica de combatere a corupției	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
	Procedura avertizării de integritate	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
	Ritmul de înlocuire a angajaților	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
Domeniul social	Libertatea de asociere	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
	Sănătatea și securitatea angajaților	●	●	●	●	●	●	●	●
	Politica în domeniul drepturilor omului	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
	Diligența necesară pentru drepturile omului	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
Mediul	Politica de mediu	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
	Emisiile GES	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
	Consumul de energie	<i>Considerat relevant în toate sectoarele</i>							
	Schimbările climatice	●	●	●	●	●	●	●	●
	Consumul de apă	●	●	●	●	●	●	●	●
	Gestionarea deșeurilor	●	●	●	●	●	●	●	●
	Efectele negative asupra mediului	●	●	●	●	●	●	●	●

Figura 13 – Prezentarea recomandărilor de informații prezentate

INFORMAȚII GENERALE

Modelul de afaceri	<p>Ce ar trebui să se prezinte:</p> <ul style="list-style-type: none"> O descriere succintă a modelului de afaceri al societății Societățile ar putea să aibă în vedere includerea următoarelor caracteristici atunci când prezintă descrierea modelului lor de afaceri: <ol style="list-style-type: none"> Activități economice Produse și servicii oferite Piețe de desfacere Mărimea societății (sub aspectul forței de muncă, al sediilor comerciale, al veniturilor etc.)
Integrarea sustenabilității	<p>Ce ar trebui să se prezinte:</p> <ul style="list-style-type: none"> Dacă societatea integrează riscuri și oportunități privind sustenabilitatea (inclusiv pe cele legate de schimbările climatice) în strategia sa economică și în procesul său de managementul riscurilor O prezentare textuală care explică reziliența modelului de afaceri și a strategiei societății la riscurile asociate aspectelor privind sustenabilitatea Planurile pe care le are societatea pentru a asigura faptul că modelul său de afaceri și strategia sa sunt compatibile cu tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și cu obiectivele Acordului de la Paris de limitare a încălzirii globale cu 1,5°
Guvernanța în materie de sustenabilitate	<p>Ce ar trebui să se prezinte:</p> <ul style="list-style-type: none"> Descrierea rolului organismelor de conducere și de supraveghere în ceea ce privește aspectele legate de sustenabilitate

ASPECTE LEGATE DE MEDIU

Informațiile prezentate despre mediu se referă la aspecte care sunt generate de sau au efect asupra mediului natural. Acestea acoperă teme precum atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, utilizarea resurselor naturale și impactul asupra mediului. Întrucât expunerea la aspectele de mediu poate să difere de la o societate la alta, este posibil ca unele recomandări de informații prezentate, care sunt enunțate mai jos, să nu fie aplicabile tuturor entităților care publică rapoarte.

Politica de mediu	<p>Politica de mediu este un document oficial care prezintă angajamentele și abordarea societății în ceea ce privește gestionarea aspectelor de mediu ale operațiunilor lor.</p> <p>Ce ar trebui să se prezinte:</p> <ul style="list-style-type: none"> Dacă societatea dispune de o politică de mediu. <p>Se recomandă ca politica să acopere următoarele chestiuni:</p> <ul style="list-style-type: none"> conformitatea cu legile și reglementările relevante în materie de mediu angajamentul de a gestiona impactul negativ asupra mediului angajamentul de a proteja mediul și de a îmbunătăți în regim permanent procesul de gestionare a aspectelor de mediu implementarea unui sistem de gestionare a mediului monitorizarea performanței de mediu raportarea cu privire la aspectele de mediu așteptările societății și ale furnizorilor acesteia, precum și ale partenerilor de afaceri în ceea ce privește gestionarea aspectelor de mediu.
--------------------------	---

<p>Emisiile GES</p>	<p>Emisiile GES sunt înțelese ca fiind emisiile directe și indirecte totale. Conform Standardului de contabilizare și raportare pentru întreprinderi din cadrul Protocolului GES (GHG Protocol Corporate Accounting and Reporting Standard), acestea pot fi clasificate mai departe în emisii din domeniile de aplicare 1, 2 și 3, după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Emisii din domeniul de aplicare 1: emisii directe din surse deținute sau controlate, inclusiv: aparate staționare de ardere (combustibili și surse de încălzire), ardere mobilă (vehicule), emisii fugitive (rezultate din scăpări ale aparatelor de refrigerare sau aer condiționat) și emisii din procese industriale. • Emisii din domeniul de aplicare 2: emisii indirecte din energie electrică, energie termică sau agent termic cumpărat sau dobândit. • Emisii din domeniul de aplicare 3: alte emisii indirecte care apar pe lanțul valoric al societății care raportează în amonte și în aval în cadrul operațiunilor sale. <p>Ce ar trebui să se prezinte:</p> <ul style="list-style-type: none"> • metodele și ipotezele utilizate pentru calcularea emisiilor; • emisiile GES din domeniile de aplicare 1, 2 și 3 (dacă sunt relevante) pentru ultimii trei ani de raportare pentru a facilita evaluarea performanței în timp; • explicațiile schimbărilor semnificative produse la nivelul performanței (indiferent dacă au fost negative sau pozitive). <p>Se recomandă să se utilizeze standardele recunoscute la nivel internațional pentru contabilizarea și raportarea emisiilor GES la nivel de întreprindere, cum ar fi Protocolul GES.</p>
<p>Consumul de energie</p>	<p>Consumul de energie constituie cantitatea totală de energie consumată în cadrul unei organizații. Acesta include surse de energie cumpărate și produse la nivel intern.</p> <p>Ce ar trebui să se prezinte:</p> <ul style="list-style-type: none"> • metodele și ipotezele utilizate pentru calcularea consumului de energie; • cantitatea totală de energie consumată în cadrul organizației (în Mwh); • procentul (%) de energie consumată pe tip de energie (mai exact, surse regenerabile și neregenerabile de energie).
<p>Schimbările climatice (dacă este cazul)</p>	<p>Se recomandă ca societățile cu o expunere semnificativă la schimbările climatice (mai exact, cele care desfășoară operațiuni puternic emitente de gaze carbonice) să depună eforturi pentru a implementa integral recomandările TCFD (sau să prezinte o foaie de parcurs cu termene pentru implementarea acestora).</p> <p>Pentru detalii suplimentare, vă rugăm să consultați site-ul TCFD și TCFD Knowledge Hub. De asemenea, puteți găsi bune practici în Manualul de bune practici al TCFD.</p>
<p>Consumul de apă (dacă este cazul)</p>	<p>Ce ar trebui să se prezinte:</p> <ul style="list-style-type: none"> • cantitatea totală de apă consumată în cadrul organizației (în m3); • (pentru societăți care consumă mari cantități de apă): activități de reducere a consumului de apă, creșterea circularității apei (prin reutilizarea și recircularea apei) și păstrarea resurselor de apă.

Gestionarea deșeurilor (dacă este cazul)	Ce ar trebui să se prezinte: <ul style="list-style-type: none"> • cantitatea totală de deșeuri periculoase și nepericuloase generată (în tone); • deșeuri pe tip de tratament (de exemplu, reciclate, gropi de gunoi) în procente (%); • o prezentare textuală a activităților desfășurate pentru a gestiona/reduce deșeurile și a asigura conformitatea cu reglementările.
Efectele negative asupra mediului (dacă este cazul)	Ce ar trebui să se prezinte: <ul style="list-style-type: none"> • Are societatea un impact semnificativ asupra mediului și a resurselor naturale, în mod direct sau indirect, prin intermediul lanțului său de aprovizionare (de exemplu, impact asupra biodiversității)? • Ce politici și strategii au fost implementate pentru a gestiona și a atenua efectele negative asupra mediului? <p>Pentru resurse suplimentare, vă rugăm să consultați site-ul TNCD.</p>

ASPECTE SOCIALE

Informațiile în domeniul social se referă la drepturile, bunăstarea și interesele oamenilor și ale comunităților. Ca cerință minimă, se recomandă ca societățile să raporteze cu privire la aspectele prezentate în continuare.

Fluctuația personalului

Fluctuația personalului măsoară proporția angajaților care au părăsit o organizație (fie voluntar, fie ca urmare a faptului că angajatorul a ales să rezilieze un contract cu angajatul) în anul de raportare.

Ce ar trebui să se prezinte:

- fluctuația personalului (în %).

Fluctuația personalului se calculează împărțind numărul angajaților care au părăsit societatea în anul de raportare la numărul mediu al angajaților din anul respectiv.

Rata ridicată de înlocuire a angajaților poate semnala o nesatisfacție a angajaților față de mediul de lucru, remunerație sau condițiile de sănătate sau securitate de la locul de muncă.

<p>Libertatea de asociere și negocierea colectivă</p>	<p>Negocierea colectivă și libertatea de asociere este dreptul lucrătorilor de a adera la organizații ale lucrătorilor la libera alegere și de a negocia termenii de angajare.</p> <p>Ce ar trebui să se prezinte:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Procentul forței de muncă active prevăzută în contractele colective de muncă, calculat ca număr al angajaților forței de muncă active dintr-un contract colectiv de muncă din anul de raportare împărțit la numărul total al membrilor forței de muncă active din anul respectiv. • Măsurile luate de către societăți pentru a susține drepturile lucrătorilor de a exercita libertatea de asociere și contractul colectiv de muncă (atât în cadrul operațiunilor proprii, cât și pe lanțul de aprovizionare).
<p>Sănătatea și securitatea angajaților (dacă este cazul)</p>	<p>Sănătatea și securitatea angajaților constituie un set de activități și proceduri destinate prevenirii accidentelor și vătămarilor la locul de muncă.</p> <p>Ce ar trebui să se prezinte:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dacă societatea a implementat un sistem de gestionare a sănătății și securității, ce elemente include acesta și procentul operațiunilor vizate • indicatorii de performanță relevanți (de exemplu, numărul deceselor, cazurile de rănire la locul de muncă etc.) pentru ultimii trei ani de raportare pentru a facilita evaluarea performanței în timp, defalcați pe angajați cu normă întreagă și contractanți.
<p>Politica în domeniul drepturilor omului</p>	<p>Politica în domeniul drepturilor omului este un document oficial care prezintă poziția societății în ceea ce privește drepturile omului. Acesta poate avea un format independent sau poate fi integrat într-un set mai complex de standarde ale societății, cum ar fi Codul deontologic sau Codul de conduită al furnizorului.</p> <p>Ce ar trebui să se prezinte:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dacă societatea dispune de o politică în domeniul drepturilor omului, care se extinde la furnizori și la parteneri de afaceri. <p>Se recomandă ca politica:</p> <ul style="list-style-type: none"> • să facă referire la standardele privind drepturile omului recunoscute la nivel internațional, pe care societatea se angajează să le respecte (mai exact, Carta internațională a drepturilor omului și Declarația OIM cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă); • să prezinte așteptările societății de la angajații săi; • să prezinte așteptările societății de la furnizorii și partenerii săi de afaceri; • să descrie un proces pentru implementarea sa; • să fie comunicată la nivel intern și extern. <p>Pentru orientări suplimentare, consultați Guide on How to Develop a Human Rights Policy (Ghid de elaborare a unei politici în domeniul drepturilor omului) al United Nations Global Compact.</p>

Diligența necesară pentru drepturile omului

Diligența necesară pentru drepturile omului constituie un set de activități prevăzute pentru a identifica, a atenua și a acționa cu privire la riscurile efective și potențiale de încălcări ale drepturilor omului.

Ce ar trebui să se prezinte:

- Dacă societatea asigură diligența necesară pentru drepturile omului pe lanțul său valoric pentru a evalua expunerea la risc a aspectelor legate de drepturile omului, inclusiv munca copiilor și munca forțată.

Se recomandă ca societatea să prezinte informații dacă, în cadrul său, diligența necesară pentru drepturile omului include:

- identificarea activităților din cadrul operațiunilor proprii care sunt expuse riscului de încălcare a drepturilor omului;
- identificarea sau mapping-ul furnizorilor/materiilor prime cu expunere ridicată la riscurile în domeniul drepturilor omului;
- evaluarea riscurilor în domeniul drepturilor omului la furnizorii noi;
- integrarea dispozițiilor privind drepturile omului în contractele de achiziții;
- auditarea și monitorizarea operațiunilor furnizorilor;
- luarea de măsuri corective la identificarea neconformității.

GUVERNANȚA CORPORATIVĂ

Guvernanța corporativă constituie un sistem de controale și proceduri prin intermediul căruia funcționează o organizație. O societate cu structuri de guvernanță corporativă puternice este definită de un management profesionist, un consiliu de administrație bine structurat și sisteme și procese organizate. Acestea, la rândul lor, reduc și atenuează riscuri și asigură alinierea deciziilor la interesele societății și ale stakeholderilor.

Ca reper, societățile ar trebui să facă trimitere la [Codul de Guvernanță Corporativă](#) al Burselor de Valori București pentru detalii privind acțiunile recomandate și cerințele în materie de prezentare cu privire la aspecte legate de guvernanța corporativă, întrucât acestea se referă la:

- Responsabilități (Secțiunea A)
- Sistemul de management al riscului și control intern (Secțiunea B)
- Justa recompensă și motivare (Secțiunea C)
- Valoare adăugată prin relațiile cu investitorii (Secțiunea D)

În plus, se recomandă ca societățile să prezinte următorii indicatori:

Diversitatea de gen în consiliul de administrație

Ce ar trebui să se prezinte:

- Procentul membrilor în consiliul de administrație și în consiliul de supraveghere care sunt femei.

Independența consiliului de administrație

Ce ar trebui să se prezinte:

- Procentul membrilor în consiliul de administrație și în consiliul de supraveghere care sunt independenți.

STANDARDE PRIVIND ETICA PROFESIONALĂ

Standardele privind etica profesională se referă la principiile organizaționale care ghidează modul de desfășurare a activității și a operațiunilor. Acestea definesc măsura în care o societate își desfășoară activitatea în condiții de etică, în conformitate cu legile aplicabile și cu normele acceptate. Acestea constituie o componentă esențială în crearea de valoare pe termen lung.

Codul deontologic

Codul deontologic (denumit și etică profesională) este un document oficial care prezintă standardele de etică și conduită profesională la care aderă societatea. Acesta clarifică valorile și principiile societății și prezintă orientări privind comportamentul angajaților (și al terților). Codul ar trebui să fie comunicat la nivel intern și extern.

Ce ar trebui să se prezinte:

- Dacă societatea a adoptat un Cod deontologic și măsurile luate pentru a asigura conformitatea.

Politica de combatere a corupției

Politica de combatere a corupției este un document oficial care prezintă poziția societății în ceea ce privește darea sau luarea de mită și corupția. Acesta poate fi un document independent sau poate fi integrat într-un set mai complex de standarde ale societății, cum ar fi Codul deontologic.

Ce ar trebui să se prezinte:

- Dacă societatea a adoptat o politică de combatere a corupției care se extinde la furnizori și la partenerii de afaceri și măsurile luate pentru a asigura conformitatea.

Se recomandă ca politica:

- să prezinte poziția societății cu privire la darea sau luarea de mită și la corupție, conflictul de interese și plățile de facilitare;
- să definească ce se înțelege prin fiecare dintre termenii de mai sus;
- să ofere o explicație clară și exemple a ceea ce înseamnă o conduită acceptabilă și neacceptabilă;
- să fie comunicată la nivel intern și extern.

Procedura avertizării de integritate

O procedură a avertizării de integritate (denumită și mecanism de soluționare a reclamațiilor) este un sistem care permite raportarea cazurilor suspecte sau efective de încălcare a legii sau a normelor și a altor conduite necorespunzătoare. Aceasta poate fi desfășurată la nivel intern, de către societate (de exemplu, o adresă de e-mail specială) sau gestionată de un terț independent.

Ce ar trebui să se prezinte:

- dacă societatea dispune de o procedură a avertizării de integritate;
- metode de raportare a unei încălcări sau a unei preocupări (de exemplu, un e-mail special, linie telefonică de urgență de reclamații etc.) și procesul de gestionare a reclamațiilor.

Se recomandă ca procedura avertizării de integritate:

- să permită raportarea încălcărilor în mod anonim și fără teama de represalii;
- să fie disponibilă furnizorilor și terților;
- să fie comunicată angajaților, la nivel intern, și pe site-ul societății, la nivel extern.

Indicator	Tip	Alinierea cu reglementările		Alinierea cu standardele	
		NFRD	SFDR	GRI	SASB
INFORMAȚII GENERALE					
Modelul de afaceri	Descriere	✓	-	102-1 - 102-9	-
Governanța în materie de sustenabilitate	Descriere	✓	-	102-20, 102-29	partially
GUVERNANȚA CORPORATIVĂ					
Alinierea la Codul privind guvernarea corporativă	-	-	-	-	-
Reprezentare feminină	%	✓	✓	405-1	-
Independența consiliului de administrație	%	-	-	102-22	-
STANDARDE PRIVIND ETICA PROFESIONALĂ					
Codul deontologic	Politică	✓	✓	102-16	✓
Politica de combatere a corupției	Politică	✓	✓	205	✓
Procedura avertizării de integritate	Descriere	✓	✓	102-17	✓
ASPECTE SOCIALE					
Ritmul de înlocuire a angajaților	%	✓	-	401-1	✓
Libertatea de asociere și negocierea colectivă	%	✓	-	102-41 407	✓
Sănătatea și securitatea angajaților	Descriere	✓	-	403	✓
Politica în domeniul drepturilor omului	Politică	✓	✓	412-1	✓
Diligența necesară pentru drepturile omului	Descriere	✓	✓	412-1 414	✓
ASPECTE LEGATE DE MEDIU					
Politica de mediu	Politică	✓		103-2	✓
Emisiile GES	Echiv. tone CO2	✓	✓	305	✓
Consum de energie	MWh	✓	✓	302	✓
Schimbările climatice	Descriere	✓	-	Diverse	✓
Consumul de apă	m3	✓	-	303	✓
Gestionarea deșeurilor	Descriere	✓	✓	306	✓
Efectele negative asupra mediului	Descriere	✓	✓	304	✓

Figura 14 – Identificarea recomandărilor de informații prezentate

* Indicatorii propuși sunt bazați pe cadrele și standardele existente de raportare cu privire la sustenabilitate și pe evoluțiile relevante pentru entitățile din România care publică rapoarte. Organizații precum [World Federation of Exchanges \(WFE\)](#) și [Sustainable Stock Exchange \(SSE\) Initiative](#), printre altele, au elaborat de asemenea cadre pe care le pot utiliza bursele de valori cu titlu de orientare la elaborarea rapoartelor lor privind aspecte ESG.

Anexa B

Regulamentele UE referitoare la prezentarea de informații privind sustenabilitatea

PACTUL VERDE EUROPEAN	PLANUL DE ACȚIUNE PRIVIND FINANȚAREA CREȘTERII SUSTENABILE	
<p>NFRD (Directiva 2014/95/UE)/ CSRD (proponere)</p>	<p>Directiva privind taxonomia UE [Regulamentul (UE) 2020/852]</p>	<p>SFDR [Regulamentul (UE) 2019/2088]</p>
<p>Cine: Societățile mari cu peste 500 de angajați.</p> <p>Ce: Prezentarea de informații ar trebui să cuprindă politicile relevante, KPIs privind riscurile principale (inclusiv procesele de diligență necesară) și modelul de afaceri al societății.</p> <p>Cerințele privind prezentarea de informații vor fi extinse atunci când NFRD va fi înlocuit cu CSRD.</p> <p>Când: CSRD (proponere legislativă adoptată în aprilie 2021).</p>	<p>Cine: Participanții mari la piața financiară și societățile nefinanciare care intră în domeniul de aplicare al NFRD.</p> <p>Ce: Taxonomia UE constituie un sistem de clasificare utilizat pentru a defini activitățile economice „sustenabile din punctul de vedere al mediului” prin șase obiective de mediu. Informațiile prezentate ar trebui să indice în ce măsură activitățile desfășurate îndeplinesc criteriile Taxonomiei UE.</p> <p>Când: Iulie 2020</p>	<p>Cine: Participanții la piața financiară și consultanții financiari.</p> <p>Ce: Prezentarea de informații ar trebui să cuprindă integrarea riscurilor privind sustenabilitatea în procesul decizional pentru investiții, principalele efecte negative și informații suplimentare despre fonduri verzi.</p> <p>Când: Martie 2021</p>
<p>Orientări suplimentare:</p> <ul style="list-style-type: none"> Ghid privind raportarea informațiilor nefinanciare fără caracter obligatoriu (2017) Ghid privind raportarea informațiilor legate de climă (2019), fără caracter obligatoriu, care integrează recomandările TCFD 	<p>Actele delegate vor defini Criteriile tehnice de examinare (TSC) pentru a facilita implementarea practică.</p> <ul style="list-style-type: none"> TSC pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea (aprilie 2021) - TSC pentru obiectivele rămase (vor fi publicate în prima jumătate a anului 2022) 	<p>Standardele tehnice de reglementare (RTS) oferă clarificări suplimentare pentru societăți cu privire la prezentarea de informații privind sustenabilitatea:</p> <ul style="list-style-type: none"> Cu caracter obligatoriu, împreună cu Regulamentul SFDR Indicatori, modele și metodologii
<p>Teme vizate:</p> <p>Aspecte de mediu Aspecte sociale și legate de angajați Drepturile omului Corupția și darea sau luarea de mită Diversitatea consiliului de administrație</p>	<p>Teme vizate:</p> <p>Atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea Utilizarea și protecția resurselor de apă și marine Tranziția către o economie circulară Prevenirea și controlul poluării Protecția și restaurarea biodiversității și a ecosistemelor</p>	<p>Teme vizate:</p> <p>Riscuri privind sustenabilitatea Principalele efecte adverse dacă se referă la: aspecte legate de climă, mediu, sociale și de ocupare a forței de muncă, drepturile omului, combaterea corupției și darea sau luarea de mită Active verzi</p>

Anexa C

Orientări suplimentare privind punerea în aplicare a Regulamentului privind taxonomia

Societățile din domeniul de aplicare al Regulamentului privind taxonomia (mai exact, cele care intră în domeniul de aplicare al NFRD/CSRD) trebuie să declare dacă și în ce măsură activitățile lor sunt asociate cu activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind taxonomia.

Figura 15 ajută să se stabilească dacă activitățile societății sunt eligibile pentru a intra în domeniul de aplicare al Regulamentului privind taxonomia și dacă sunt aliniate la acesta.

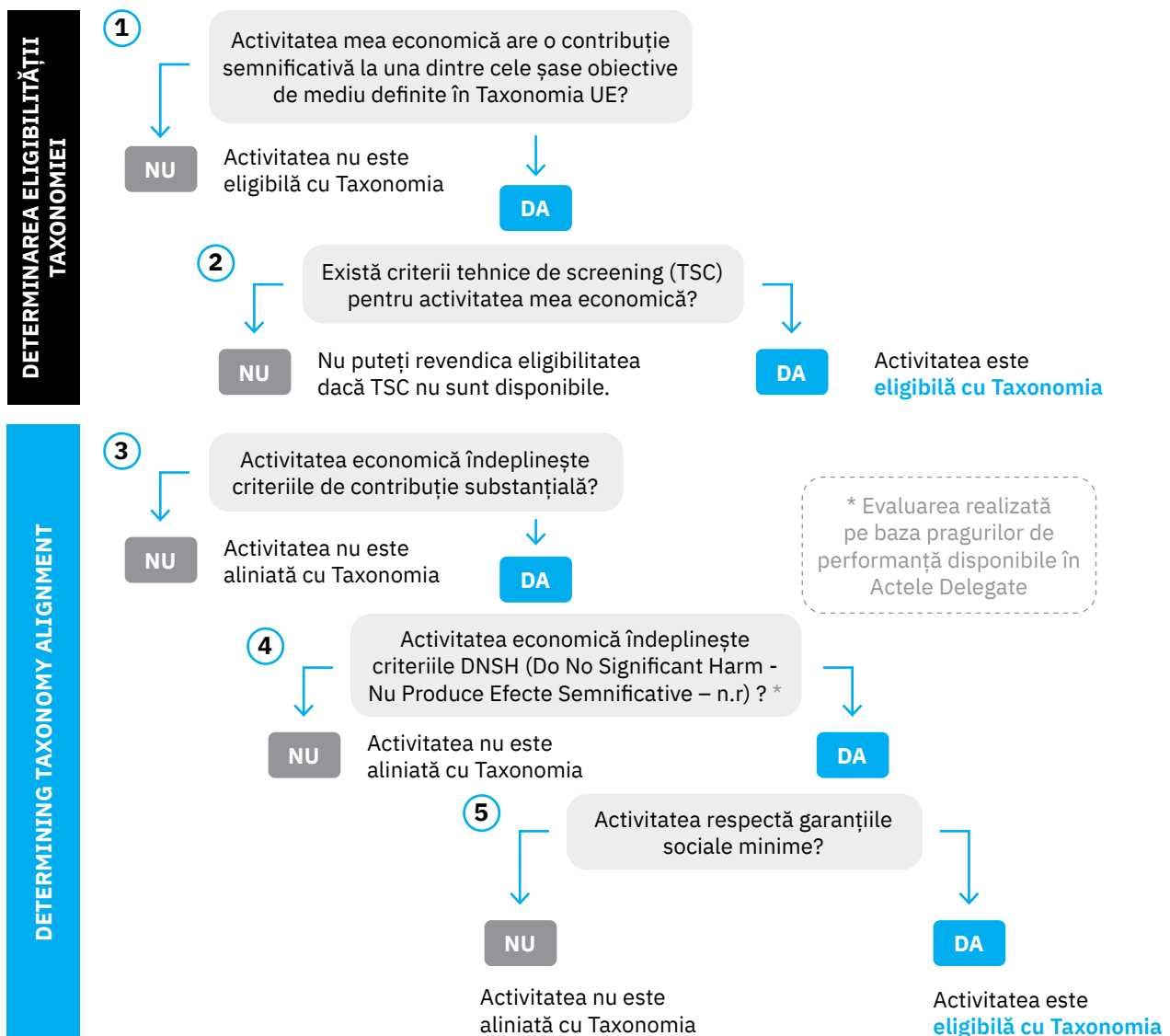


Figura 15 – Proces pentru stabilirea eligibilității în temeiul Regulamentului privind taxonomia și alinierea la acesta.

Resurse utile: [EU Taxonomy Compass](#)

Anexa D

Înțelegerea ratingurilor ESG

Există un interes crescut din partea investitorilor și a altor furnizori de capital pentru modul în care gestionează societățile diferite riscuri și oportunități ESG, inclusiv cele privind clima, apa, biodiversitatea, practicile de muncă, drepturile omului, relațiile cu comunitatea și etica profesională, printre altele. Ratingurile ESG sunt unele dintre instrumentele pe care investitorii le pot folosi pentru a înțelege mai bine performanța societăților în ceea ce privește aspectele semnificative ESG și a identifica leaderii și pe cei care rămân în urmă în diferite industrii. Însă acestea nu sunt singurele. Printre alte surse de informații privind ESG se află: implicarea directă a societății, studiile interne și informațiile privind sustenabilitatea prezentate de societăți.

Întrucât investițiile sustenabile se află pe o axă rapid ascendentă, cererea de date privind ESG ține pasul cu această evoluție. Printre principalii furnizori de rating și de studii privind ESG la nivel global se află: MSCI, Sustainalytics, ISS și Refinitiv, printre alții. Furnizorii tradiționali de date privind investițiile și agențiile de rating de credit li se alătură, consolidând mai mult piața. Printre exemplele recente se află achiziția de către Moody a pachetului majoritar al Vigeo Eiris și achiziția de către S&P Global a activității în domeniul ESG a RobecoSAM, care gestionează Dow Jones Sustainability Index.

Cum folosesc investitorii ratingurile ESG?

Ratingurile ESG pot fi folosite de investitori în diferite scopuri, inclusiv pentru analiza fundamentală și cantitativă, construirea și gestionarea de portofolii, deținerea de active, analize comparative și dezvoltarea de produse bazate pe indici. Studiile arată²⁰ că, în timp ce investitorii cu resurse interne

mai puține sau expertiză limitată în ESG tind să se bazeze mai mult pe ratinguri ESG, investitorii cu abordări mai sofisticate de integrare a ESG folosesc adesea date brute și analiza societății, nu ratingul ESG final, pentru a-și fundamenta studiul și opinia despre societate. Pentru acești investitori, ratingul ESG este doar un punct de pornire, nu măsura finală a performanței societății în materie de ESG.

Cum se calculează ratingurile ESG?

Majoritatea furnizorilor de rating ESG folosesc propriile metodologii de evaluare a performanței societăților cu privire la aspecte ESG. Chiar dacă criteriile de evaluare specifice pot fi diferite de la un furnizor de rating la altul, procesul de evaluare începe de regulă cu stabilirea expunerii societății la riscurile semnificative în materie de ESG specifice sectorului pe baza activităților economice, a mărimii și a locației operațiunilor acesteia. Analistul ESG analizează resursele disponibile public precum rapoartele anuale, rapoartele de sustenabilitate și alte materiale publicate pentru a evalua modul în care societatea gestionează riscurile respective. Ulterior, performanța societății privind riscurile ESG relevante (denumite și aspecte-cheie ESG) este punctată și se acordă scoruri pe baza impactului potențial și a probabilității fiecărui risc. În final, ratingul ESG general constituie o agregare de scoruri alocate pentru fiecare aspect ESG (ponderate conform relevanței lor). Ratingurile ESG pot fi ajustate în jos dacă societatea a avut în trecut evenimente negative sau controversate care ar putea indica nereușita metodelor existente de gestionare sau dacă există riscuri sistemice care nu sunt abordate în mod corespunzător.

²⁰ <https://www.sustainability.com/globalassets/sustainability.com/thinking/pdfs/sustainability-ratetheraters2020-report.pdf>

Ce aspecte sunt luate în considerare în procesul de evaluare ESG?

Majoritatea furnizorilor de rating ESG consideră că guvernanta este temelia în gestiunea solidă în materie de ESG și o evaluează în general la toate societățile. Aspectele specifice care sunt evaluate includ: structura participației și drepturile acționarilor, componența consiliului de administrație, remunerațiile organelor de conducere, practicile de contabilitate și gestionarea aspectelor de etică profesională și a riscurilor de corupție.

Societățile sunt evaluate și cu privire la gestionarea riscurilor de mediu și sociale semnificative. Aici sunt incluse politicile și angajamentele societăților, precum și țintele fixate pentru gestionarea aspectelor-cheie

ESG și modul de implementare a acestora prin programe de gestionare, printre alte inițiative.

În final, performanța efectivă a societății este evaluată pe baza unor KPIs specifici, cum ar fi emisiile de dioxid de carbon și intensitatea carbonului, intensitatea utilizării apei, indicatorii de performanță în sănătate și securitate etc. Aceasta poate implica și evaluarea istoricului societății în ceea ce privește implicarea acesteia în controverse sau incidente care au afectat negativ acționarii societății și mediul sau au determinat încălcarea normelor internaționale. Printre exemple se numără darea sau luarea de mită și scandalurile de corupție, deversările de substanțe toxice în mediul înconjurător sau incidentele care implică încălcarea drepturilor lucrătorilor sau a drepturilor omului.

GUVERNANȚA	GESTIONAREA ASPECTELOR ESG	PERFORMANȚA
Cum este guvernată societatea?	Cum gestionează societatea riscurile și oportunitățile ESG semnificative?	Care este istoricul performanței societății?
<ul style="list-style-type: none"> • Guvernanta corporativă • Standardele privind etica profesională 	<ul style="list-style-type: none"> • Politici și angajamente • Programe și inițiative • Ținte 	<ul style="list-style-type: none"> • KPIs • Controverse

Figura 16 – Elemente-cheie ale procesului de evaluare ESG

Cum pot interacționa entitățile care publică rapoarte cu furnizorii de rating ESG?

Pe fondul interesului crescut al investitorilor în date ESG, societățile ar trebui să își analizeze în mod regulat ratingurile ESG și să comunice cu furnizorii de rating, dacă e cazul. Majoritatea furnizorilor de rating dispun de mecanisme de feedback care permit societăților să își analizeze profilurile

ESG după ce au fost actualizate de analiști. Dacă ați identificat date sau informații incorecte care nu au fost luate în considerare în procesul de evaluare, luați legătura cu firma de rating prin e-mail sau telefonic pentru a semnală acele erori. Unii furnizori de rating au instituit și canale speciale pe care entitățile care publică rapoarte le pot folosi pentru a-și accesa profilurile ESG și a transmite feedback.

Declinarea responsabilității

Raportul a fost elaborat pe baza contextului legislativ român și european, precum și pe baza standardelor și cadrelor internaționale referitoare la raportarea de sustenabilitate disponibile până la data-limită de publicare (31 martie 2022). Odată cu evoluția în timp a standardelor relevante de raportare și a cadrului juridic în materie de ESG, este posibil ca, în viitor, să fie necesară actualizarea conținutului prezentului ghid.

Publicația a fost elaborată de Steward Redqueen, cu sprijinul Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) și cu sprijinul Bursei de Valori București (BVB). Conținutul acestui document nu reflectă neapărat punctele de vedere ale BERD. Cu toate că s-au depus toate eforturile pentru a evita erorile, BERD, BVB și Steward Redqueen nu pot accepta responsabilitatea pentru acuratețea niciunei afirmații sau informații cuprinse în raport, nici pentru deciziile luate pe baza vreunei afirmații sau informații incluse în acesta.

Documentul a fost întocmit în limba engleză. Dacă există neconcordanțe între textul ediției originale în limba engleză și traducerea în limba română, prevalează ediția originală în limba engleză.

Executarea proiectului

Echipa de proiect a fost formată din: Magdalena Krzysztofik, Niclas Düring, Sybren Fennema și Wouter Scheepens.

Steward Redqueen este o societate de consultanță independentă, care își desfășoară activitatea la nivel global, oferind consultanță organizațiilor cu privire la impact și la sustenabilitate (ESG). Misiunea sa este să facă mediul de afaceri să lucreze în interesul societății. Domeniile-cheie ale activității includ integrarea sustenabilității, dezvoltarea sectorului privat, cuantificarea impactului și facilitarea schimbării. Sediile societății se află în Amsterdam, Singapore și Washington DC. Societatea deține reprezentanțe și în Spania, Suedia și Polonia. Printre clienții Steward Redqueen se află corporații multinaționale, instituții financiare (pentru dezvoltare) și organizații non-profit de pe întregul glob.

Pentru mai multe informații: www.stewardredqueen.com

În cadrul acestui proiect, am colaborat și cu Alina Florentina Liciu de la The Azores Sustainability & CSR Services – o agenție de consultanță din România, specializată în sustenabilitate și responsabilitate socială corporativă.

Pentru mai multe informații: <https://www.theazores.ro/>

Mulțumiri

Autorii ar dori să adreseze mulțumiri echipei BVB: Remus Ioan Dănilă și Ștefan Musgociu, precum și echipei BERD: Răzvan Dumitrescu, Vesselina Haralampieva, Robert Adamczyk, Lucija Baumann și Florian Lalanne, pentru îndrumare și sprijinul acordate pe tot parcursul proiectului.

